

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.4.2022
COM(2022) 174 final

2022/0115 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och om
ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2017/1001 och (EU)
2019/1753 och rådets beslut (EU) 2019/1754**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 193 final} - {SWD(2022) 114 final} - {SWD(2022) 115 final} -
{SWD(2022) 116 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Unionsrätten skyddar geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, livsmedel, vin och spritdrycker. Som det ser ut i dag finns det dock ingen EU-omfattande mekanism som skyddar beteckningen på produkter som Muranoglas, Solingenbestick, Donegal-tweed, Halasi-spets och Jablonecsmycken. Över hälften av medlemsstaterna har särskilda nationella skyddssystem (sui generis-system) för hantverks- och industriprodukter med olika särdrag, men i övriga medlemsstater skyddas immateriella rättigheter endast genom varumärken och/eller regler mot illojal konkurrens. Det finns inte heller något gränsöverskridande system för ömsesidigt erkännande av de nationella skyddssystemen inom den inre marknaden. På unionsnivå kan producenter registrera enskilda varumärken, kollektiva varumärken och kontrollmärken. Med varumärkesskydd kan producenterna av industri- och hantverksprodukter dock inte på unionsnivå certifiera det samband mellan kvalitet och geografiskt ursprung som gör att konsumenterna förväntar sig vissa egenskaper hos produkten som kommer sig av lokalt hantverksskunnande och lokala traditioner.

På grund av den osäkerhet kring rättsläget som kommer sig av fragmenteringen är det svårt för producenter att skydda hantverks- och industriprodukter med geografiskt samband. De har mindre incitament att investera i sådana produkter, samarbeta för att skapa nischmarknader och bevara unikt lokalt hantverksskunnande och unika lokala traditioner. I synnerhet kan små producenter (små och medelstora företag och mikroföretag) gå miste om marknadsmöjligheter.

Syftet med förslaget är därför att inrätta ett direkt tillämpligt skydd för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på unionsnivå. Förslaget ska ge producenterna bättre möjlighet att skydda sina produkter med geografiska beteckningar mot förfälskning i hela unionen och ge dem incitament att investera i sådana produkter. Genom förslaget är det även meningen att autentiska produkter med geografisk beteckning ska bli mer synliga på marknaden, vilket gynnar konsumenterna. De regioner där producenterna verkar bör kunna dra fördel av skyddet av traditionella produkter och få möjlighet att utveckla turismen, behålla och locka till sig kvalificerad arbetskraft och skydda sitt kulturarv. Förslaget är grundat på specifikt skydd för geografiska beteckningar, som förutsätter att producenter såväl som myndigheter samarbetar när det gäller att ta fram produktspecifikationer. Syftet med detta samarbete är främst att hjälpa mikroföretag och små och medelstora företag som inte själva har resurser att ta fram nya produktspecifikationer.

Förslaget ska säkerställa att producenterna fullt ut kan utnyttja det internationella regelverket för registrering och skydd för geografiska beteckningar (Lissabonsystemet). I november 2019 anslöt sig EU till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, ett fördrag som förvaltas av Världsförbundet för den intellektuella äganderätten (Wipo). Producenter i EU kan idag inte få skydd enligt Genèveakten, och EU måste avslå ansökningar om sådant skydd från andra parter i Genèveakten. Likaledes har producenterna i EU inte heller något skydd genom EU:s handelsavtal som i dagsläget endast gäller jordbruksprodukter med geografisk beteckning. Genom förslaget åtgärdas dessa brister.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förslaget kompletterar EU:s befintliga skyddssystem för geografiska beteckningar på jordbruksområdet. Hänsyn har tagits till hantverks- och industriprodukters särskilda

beskaffenhet, men i övrigt följer förslaget en modell för skydd och skyddsvillkor som liknar den som används i skyddet av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, livsmedel, vin och spritdrycker, som fastställs i följande förordningar:

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter.

Förslaget bygger på en modell som liknar den i den pågående reformen av det nuvarande systemet för geografiska beteckningar, genom vilken den första av förordningarna ovan upphävs och de andra två ändras.

Genom förslaget ändras Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 om EU-varumärken vad gäller bestämmelserna om eventuella konflikter mellan geografiska beteckningar och varumärken, liksom de ytterligare uppgifter som anges för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO eller *immaterialrättsmyndigheten*).

Förslaget är även förenligt med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, som enligt dess artikel 2.1 gäller alla immateriella rättigheter som är skyddade enligt unionsrätten och medlemsstaternas nationella rätt.

Genom förslaget upprättas även en koppling mellan EU:s skyddssystem för hantverks- och industriprodukter och Lissabonsystemet. Det sker genom en ändring av rådets beslut (EU) 2019/1754 om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med EU:s industripolitik som beskrivs i kommissionens meddelande *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning*¹. I den uppdaterade industristrategin framhålls att turismsektorn har drabbats hårt av covid-19-pandemin och att mindre företag fortsätter att vara sårbarare efter pandemin: omkring 60 procent av sådana företag uppgav att omsättningen hade minskat det andra halvåret 2020. Därför är tanken att förslaget ska stärka turismsektorn, särskilt i mindre välbeställda regioner, och hjälpa mikroföretag och små och medelstora företag att utveckla produkter med geografiskt samband.

Vissa av målen i förslaget är även desamma som de i kommissionens kommande EU-strategi för hållbara textilier, som ska skapa ett bättre affärs- och regelklimat för hållbara och cirkulära textilier i unionen. Mikroföretag och små och medelstora företag inom textilbranschen upplever att det är svårt att utarbeta immaterialrättsliga strategier för att skydda sina investeringar i forskning och utveckling och få in tillväxtkapital. Ett EU-omfattande skydd för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter skulle därför hjälpa mikroföretag och små och medelstora företaget i detta avseende.

¹ COM(2021) 350 final.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget är grundat på artikel 118.1 om immateriella rättigheter och artikel 207.2 i EUF-fördraget om den gemensamma handelspolitiken. Genom förslaget skapas en europeisk immateriell rättighet för hantverks- och industriprodukter, som ska ge samma skydd i hela unionen, liksom ett centraliserat, EU-omfattande system för prövning, samordning och tillsyn. Med förslaget skapas dessutom en koppling mellan EU:s skyddssystem för hantverks- och industriprodukter och Lissabonsystemet, vilket innebär verkställande av ett internationellt avtal som förvaltas av Wipo.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förutom målet att fullgöra skyldigheterna som kommer av EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen, som är en del av den gemensamma handelspolitiken och som är unionens exklusiva befogenhet, är målet med detta förslag även att skapa en väl fungerande inre marknad för hantverks- och industriprodukter med geografiskt samband. För att uppnå detta skapas med förslaget ett gemensamt regelverk för hantverks- och industriprodukter med geografiska beteckningar, vars skydd i dag är en delad befogenhet mellan EU och medlemsstaterna. Medlemsstaterna kan inte själva uppnå detta mål eftersom det finns en sådan mängd olika regler på nationell nivå som det inte finns något ömsesidigt erkännande för. Om dessa frågor hanteras på nationell nivå kommer det endast leda till osäkerhet för de producenter som ansöker om skydd, samt försämra öppenheten på marknaden för konsumenterna, påverka handeln inom unionen och bana väg för olikvärdig konkurrens i marknadsföringen av hantverks- och industriprodukter med skyddad geografisk beteckning. Genom ett stabilt europeiskt regelverk kan likvärdiga skyddsvillkor skapas i alla medlemsstater, vilket ger klarhet om rättsläget och incitament för investeringar i större marknadsmöjligheter för hantverks- och industriprodukter med geografiskt samband. Detta mål kan därför uppnås bättre på unionsnivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget har utformats för att det ska innebära minsta möjliga administrativa börda och minsta möjliga efterlevnadskostnader för producenter och myndigheter, samtidigt som likabehandling i unionen säkerställs. Såsom framhålls i konsekvensbedömningen är det valda politiska alternativet, det vill säga en fristående EU-förordning om inrättade av ett särskilt system baserat på en EU-rättighet som skyddar geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, inte mer omfattande än vad som är nödvändigt för att de fastställda målen ska uppnås. Alternativet är begränsat till sådant som medlemsstaterna inte på ett tillfredsställande kan uppnå själva och där unionen kan agera mer ändamålsenligt och effektivt och uppnå större mervärde.

- **Val av instrument**

Det instrument som valts är en fristående förordning om inrättade av ett särskilt system med en EU-rättighet som skyddar geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Detta val innebär en rättsordning som är enkel och förenlig med målet att möjliggöra verkligt fullgörande av internationella förpliktelser. Detta uppnås genom att ett system inrättas på unionsnivå som gör det möjligt att i unionen få skydd för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter från tredjeländer som är parter i Genèveakten, liksom att få skydd för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter från EU i de andra avtalsslutande staterna i Lissabonsystemet.

Alternativa regleringsformer, som att utöka de befintliga skyddssystemen för jordbruksprodukter så att de även omfattar hantverks- och industriprodukter och att reformera varumärkessystemet, anses inte lämpliga.

Jordbruksprodukter och livsmedel har särskilda egenskaper som regleras av harmoniserade EU-regler om hygien och säkerhet genom den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken och som inte nödvändigtvis är relevanta för hantverks- och industriprodukter.

Om hantverks- och industriprodukter införlivas i befintliga system för jordbruksprodukter finns det en risk för att dessa produkter och deras producenter marginaliseras bland systemen för jordbruksprodukter och producenterna i den gemensamma jordbrukspolitiken. Det skulle då inte vara möjligt att införa ett flexibelt och kostnadseffektivt system för geografiska beteckningar som är särskilt anpassat för hantverks- och industriprodukter och producenter av sådana produkter.

Eftersom skyddade varumärken kan bli generiska och skyddet upphöra finns det risk för att en reform av varumärkesreglerna inte uppfyller de internationella kraven i Genèveakten. Om dessa varumärkesaspekter skulle ändras så att även geografiska beteckningar skyddas skulle det å andra sidan påverka enhetligheten i hela varumärkessystemet. Dessutom skulle det finnas två olika skyddssystem: ett för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter (särskilt skydd) och ett annat (baserat på varumärken) för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Detta skulle kunna ge upphov till förvirring och förefalla inkonsekvent på internationell nivå, särskilt eftersom EU oftast brukar förespråka geografiska beteckningar i Wipo och med tanke på EU:s inställning till geografiska beteckningar i förhandlingar om bilaterala handelsavtal med tredjeländer.

Andra instrument, som rekommendationer eller ett EU-direktiv för tillnärmning av nationella lagar, skulle inte på ett tillfredsställande sätt råda bot på de fragmenterade nationella regelverken för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter eller uppfylla kravet på att ha en enda EU-rättighet enligt internationella skyldigheter.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Det saknas än så länge en unionslagstiftning om skydd för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Detta förslag är dock kopplat till reformen av systemet för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och är utformat med utgångspunkt i utvärderingen av EU:s skyddssystem för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter. Tanken med förslaget är även att få ut största möjliga synergieffekter med den pågående reformen av de befintliga systemen för geografiska beteckningar, där man undersöker olika sätt att stärka, modernisera, rationalisera och bättre upprätthålla skyddet av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, livsmedel, viner och spritdrycker.

- **Samråd med berörda parter**
- Kommissionen tillämpar en strategi för omfattande **samråd, där alla berörda parter får komma till tals**. Samrådet inleddes 2013 och intensifierades 2020 och 2021.
- Ur geografisk synpunkt ingick alla EU:s 28 medlemsstater, och efter brexit 27 medlemsstater, i samrådsstrategin.

I samrådet anordnades en **serie omfattande och riktade samråd** som bestod av följande:

- **Offentliga samråd:** I en [extern studie från 2013](#) genomfördes en enkätundersökning om berörda aktörers behov och förväntningar avseende ett eventuellt rättsligt skydd för beteckningar för autentiska produkter med geografiskt samband på unionsnivå. Resultaten från [de offentliga samråden som genomfördes 2014](#) redovisades vid en offentlig konferens den 19 januari 2015 och [offentliggjordes](#) i juni 2015. I samrådet om färdplanen (30 november 2020–18 januari 2021) lämnande berörda parter synpunkter på kommissionens plan för utvärdering av vilka effekterna skulle bli av ett EU-omfattande initiativ för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Synpunkter kunde lämnas under det offentliga samrådet om EU-skydd av geografiska beteckningar för andra produkter än jordbruksprodukter under de tolv veckorna mellan den 29 april 2021 och den 22 juli 2021.
- **Personliga intervjuer:** Inom ramen för studien om regler om kontroll och tillsyn av geografiska beteckningar för andra produkter än jordbruksprodukter genomfördes personliga intervjuer med berörda aktörer.
- **Arbetsseminarier:** Inom ramen för den europeiska veckan för regioner och städer anordnades i oktober 2016 ett arbetsseminarium om hur andra produkter än jordbruksprodukter med geografiskt samband kan bidra till regional inkluderande ekonomisk utveckling. Den 18 november 2019 genomfördes ett arbetsseminarium där man redovisade och diskuterade resultaten från en studie om ekonomiska aspekter av skydd för geografiska beteckningar för andra produkter än jordbruksprodukter på EU-nivå. Den 13 juli 2021 genomfördes även ett arbetsseminarium där man redovisade och diskuterade preliminära iakttagelser från en studie om regler om kontroll och tillsyn av geografiska beteckningar för andra produkter än jordbruksprodukter i EU.
- **Riktade möten med medlemsstaternas företrädare (GIPP-expertgruppen):** Dessa möten genomfördes i april 2021 och januari 2022 och följdes av ett **riktat skriftligt samråd med immaterialrättsmyndigheter** i medlemsstaterna i juni 2021 med två riktade frågeformulär.

I allmänhet visar svaren att det finns ett **starkt stöd för ett särskilt system för geografiska beteckningar** bland producenter av hantverks- och industriprodukter med sådana beteckningar, liksom i Europaparlamentet, Europeiska regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och den akademiska världen. Dessa inkomna svar har legat till grund för kommissionens förslag. **Fyra medlemsstater stöder status quo-alternativet, som innebär att ingenting förändras**, och anser att det räcker med varumärkesskydd. I konsekvensbedömningen påpekas dock dels att de befintliga alternativen för varumärkesskydd inte är tillräckliga för att skydda beteckningar för hantverks- och industriprodukter, dels problemen som en varumärkesreform kan förväntas innebära, till exempel bristande enhetlighet med det särskilda systemet för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter.

Vad gäller de detaljerade **synpunkterna som inkom i det offentliga samrådet 2021** anger de flesta av de som svarade att de föredrar (med betyget 5) alternativet med ett särskilt system med en EU-rättighet som skyddar geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Det alternativ som de flesta som svarade rangordnade som det sämsta (som 1) var status quo-alternativet att inte vidta några åtgärder alls på unionsnivå. Över 80 procent av de som svarade på detta alternativ var tydligt emot att behålla den nuvarande situationen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har främst tagit hjälp av externa sakkunniga genom två källor:

1. Studier gjorda av externa uppdragstagare, nämligen
 - [Study on GI protection for non-agricultural products in the Internal Market](#) (Insight Consulting/REDD/OriGIn, 2013),
 - [Study on the economic aspects of GI protection at EU level for non-agricultural products](#) (VVA/ECORYS/ConPolicy, 2019) och
 - [Study on control and enforcement rules for GI protection for non-agricultural products in the EU](#) (VVA/AND International, 2021).
2. **Tekniskt samarbete med EUIPO** främst om olika processmodeller för en sund bedömning av delalternativen för vilken EU-enhet som ska ansvara för registreringen av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och handlägga internationella ansökningar enligt Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen, liksom av vilken funktion de nationella myndigheterna ska ha i registreringsförfarandet. Resultatet av detta samarbete, med utgångspunkt i EUIPO:s bidrag, redovisas i bilaga 9 till konsekvensbedömningen

- **Konsekvensbedömning**

Följande **alternativ** undersöktes i konsekvensbedömningen:

- **Alternativ 1 – utöka skyddssystemet för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter till geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter:** Med detta alternativ skulle skyddssystemet för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter införlivas i de befintliga skyddsordningarna för jordbruksprodukter och livsmedel. Enligt den pågående reformen av systemet för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter ska medlemsstaterna fortsätta att utföra en preliminär granskning på nationell nivå. På unionsnivå bör förslaget till ändring av systemet för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter utformas så att kommissionen ges befogenhet att låta en byrå sköta prövningen av ansökningar och invändningar (antagligen EUIPO). Med detta alternativ skulle den pågående översynen av den jordbruksbaserade livsmedelssektorn resultera i att det nuvarande systemet för tillsyn och kontroll harmoniseras och utökas så att även geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter omfattas.
- **Alternativ 2 – separat EU-förordning som ger särskilt skydd för geografiska beteckningar:** Med detta alternativ skulle EU anta en förordning om inrättande av ett särskilt system för skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Systemet skulle bygga på nuvarande ordning för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, men det skulle anpassas ytterligare till hantverks- och industriprodukter. Geografiska beteckningar för hantverks- och

industriprodukter skulle vara skyddade under EU-rätten i alla medlemsstater. Med detta **alternativ 2** skulle följande **delalternativ** vara möjliga:

- **2.1 Geografiskt samband:**
 - **2.1.A** Skyddade ursprungsbeteckningar (SUB): Med SUB-skydd är produktens kvalitet eller egenskaper helt eller till viss del kopplade till den särskilda geografiska omgivning där produkten har sitt ursprung, och alla stadier i produktionen, bearbetningen eller beredningen måste ske inom det avgränsade området.
 - **2.1.B** Skyddade geografiska beteckningar (SGB): Med SGB-skydd kan en viss kvalitet, ett visst rykte eller andra egenskaper hos en produkt huvudsakligen tillskrivas produktens geografiska ursprung, och minst ett av produktionsstadierna äger rum i det avgränsade geografiska området.
- **2.2 De nationella myndigheternas ansvar i registreringsförfarandet:**
 - **2.2.A** Ett tvåstegssystem: Det första steget skulle vara på medlemsstatsnivå, där nationella eller lokala myndigheter skulle göra en första granskning av de lokala producenterna, av överenskomna produktspecifikationer och av ansökningar om geografiska beteckningar. Det andra steget skulle ske på unionsnivå, där en EU-enhet skulle fatta beslut om registrering utan att någon avgift tas ut.
 - **2.2.B** Ett ettstegssystem: Nationella myndigheter skulle inte delta i granskningen eller registreringen, och lokala producenter skulle registrera sina geografiska beteckningar direkt på EU-nivå.
- **2.3 EU-enhet som ansvarar för registrering på unionsnivå och internationell nivå:**
 - **2.3.A** Kommissionen skulle ansvara för registreringen på unionsnivå och även fungera som behörig myndighet enligt Genèveakten i Wipos Lissabonöverenskommelse.
 - **2.3.B** Byrån som är specialiserad på immaterialrätt, EUIPO, skulle ansvara för registreringen på unionsnivå och skulle även fungera som behörig myndighet enligt Genèveakten.
- **2.4 Kontroll och tillsyn:**
 - **2.4.A** Samma modell för kontroll och tillsyn som i ordningarna för geografiska beteckningar för jordbruksprodukter.
 - **2.4.B** Förenklad kontroll genom en robust modell för tillsyn: Detta delalternativ innebär att självcertifiering införs, att nationella myndigheter (eller bemyndigat certifieringsorgan) gör stickprovsinspektioner i kombination med ett avskräckande vitessystem, att de nationella myndigheterna får förenklade rapporteringsskyldigheter och att tillsynsordningen i systemet för jordbruksprodukter, som just nu håller på att ses över, används tillsammans med ett system för domännamnsmeddelanden som ska stävja obehörigt bruk av geografiska beteckningar på internet.
- **2.5 Samordning mellan rättigheter och system på EU-nivå och nationell nivå:**

- **2.5.A** Geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter skulle skyddas genom en EU-rättighet som ersätter befintliga nationella ordningar för geografiska beteckningar och nationella rättigheter om geografiska beteckningar.
- **2.5.B** En EU-rättighet om geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter införs, samtidigt som ett parallellt system för nationella ansökningar om geografisk beteckning behålls.
- **Alternativ 3 – varumärkesreform:** Med detta alternativ skulle EU:s varumärkessystem, särskilt EU-varumärkesförordningen, reformeras så att producenter av hantverks- och industriprodukter kan ansöka på EU-nivå om registrering av ett namn som garanterar att deras produkt har en särskild produktgenskap som har ett samband med ett geografiskt område. Reformen kunde gälla antingen EU-kollektivmärket eller EU-kontrollmärket. Om EU-kontrollmärket reformeras skulle det nuvarande förbudet mot att certifiera geografiskt ursprung behöva tas bort. Om EU-kollektivmärket reformeras måste det ändras så att det även certifierar sambandet mellan egenskaper och geografiskt ursprung. Både EU-kollektivmärket och EU-kontrollmärket skulle dessutom behöva anpassas så att de ger skydd i den omfattning som krävs enligt Genèveakten.

Följande alternativ togs också fram med förkastades i ett tidigt skede:

- **Status quo – ingen förändring:** Det nuvarande fragmenterade regelverket i EU består, och det finns inget erkänt skydd för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på internationell nivå.
- **Rekommendation:** Detta alternativ innebär att en rekommendation utfärdas på unionsnivå om att medlemsstaterna ska upprätta nationella skyddssystem för att certifiera sambandet mellan särskilda produktgenskaper och hantverks- och industriprodukters ursprung.
- **Tillnärmning av nationell lagstiftning:** Med detta alternativ skulle EU anta ett direktiv i syfte att närma medlemsstaternas lagstiftning om skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter till varandra. Genom ett direktiv skulle EU ställa krav på att specifika mål för skydd av geografiska beteckningar ska uppnås. Det skulle till exempel kunna gälla skyddstiden, skyddets omfattning, den geografiska kopplingen och förfarandaspekter. Producenterna skulle kunna få nationella rättigheter till geografiska beteckningar registrerade på nationell nivå. Det skulle inte finnas någon rätt till geografisk beteckning på EU-nivå.

Alternativ 2 är det rekommenderade alternativet: en separat EU-förordning. Sammantaget rekommenderas ett alternativ som är en kombination av delalternativen 2.1.B (skyddade geografiska beteckningar (SGB)), 2.2.A (ett tvåstegssystem), 2.3.B (EUIPO ansvarar för registrering på unionsnivå och internationell nivå), 2.4.B (förenklad kontroll genom robust tillsyn) och 2.5.A (EU-system ersätter nationella ordningar och rättigheter till geografiska beteckningar).

Alla tre alternativen 1, 2 och 3 innebär att all registrering sker på ett enda ställe på unionsnivå, liksom ett enhetligt skydd, som gör att producenterna kan skydda sina produkter på den inre marknaden och visa att produkterna har vissa egenskaper på grund av sitt geografiska ursprung.

Med **alternativen 1 och 2** skulle dock produktspecifikationer behöva tas fram, vilket gör att dessa alternativ skulle vara särskilt gynnsamma när det gäller att underlätta för hantverkare

och producenter att arbeta tillsammans på nischmarknader, samt när det gäller att möjliggöra samarbete och **främja och skydda traditionella kunskaper på unionsnivå** i enlighet med **EU:s konkurrensregler**. Dessa två alternativ gynnar dessutom inte endast producenterna utan även närliggande **sektorer**, som **turism**, eftersom **både produkten och regionen blir mer synliga genom den geografiska beteckningen**. Med tanke på att turismsektorn drabbades särskilt hårt av covid-19-pandemin kan alternativen 1 och 2 visa sig vara till stor hjälp när det gäller att ge dessa, ofta underutvecklade, regioner skjuts på vägen mot **ekonomisk återhämtning** och bidra till att **regioner i EU blir attraktivare** för turister. Alternativen 1 och 2 kan därför spela en stor roll för återhämtningen i EU:s hårdast drabbade regioner.

Alternativen 1 och 2 är förenliga med Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen, medan alternativ 3 inte är lika bra, även i jämförelse med EU:s varumärkespolitik. **Alternativ 3** anses även vara mindre bra när det gäller överensstämmelse med **EU:s politik för internationellt skydd för geografiska beteckningar**.

Vad gäller **påverkan på konkurrensen** förväntas initiativet inte ha några negativa konsekvenser.

- Geografiska beteckningar certifierar egenskaper som kommer sig av det geografiska ursprunget. Det finns dessutom väldigt få hantverks- och industriprodukter som skulle kunna få skydd (mellan 300 och 800 i unionen), medan det finns ett stort antal liknande ersättningsprodukter med samma funktion som inte har någon geografisk beteckning. Konkurrerande producenter kan gå med och börja producera ersättningsprodukter med skyddad geografisk beteckning så länge de uppfyller de gällande kriterierna. Därför är det **högst osannolikt att marknadsstyrka skulle skapas eller förbättras genom detta förslag**.
- Hantverks- och industriprodukter med geografiska beteckningar är trovärdighetsprodukter som saluförs till köpstarka konsumenter. De geografiska beteckningarna grundar sig på traditioner, förmedlar information om produkternas geografiska ursprung och efterfrågas av konsumenter som sätter värde på särskilda egenskaper (till exempel att produkten är handgjord). Även om konkurrensen på marknaden skulle dämpas om produkter som tidigare inte hade en geografisk beteckning nu får geografisk beteckning, skulle skyddade geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter signalera kvalitet som skulle kunna öka konsumenternas villighet att betala för dem. Därför **lär inte konsumentöverskottet påverkas**.

När det gäller **påverkan på innovation** är geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter inte fästa vid de mest innovativa produkterna eller vid processinnovation som patent. I detta avseende utgör de enligt Oslomanualen marknadsförings- och/eller organisationsinnovationer. **Det särskilda systemet skulle marginellt kunna ge incitament för investeringar i hantverksskunnande** och skulle kunna höja kvalitetsnivån i framställningen av nischprodukter. I och med att systemet med geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter förväntas ge högre löner och skapa arbetstillfällen skulle det även leda till att yngre arbetstagare stannar kvar i sina regioner i stället för att söka sig in till städerna.

När det gäller **påverkan på miljön** förväntas framställningen av det fåtal hantverks- och industriprodukter med geografisk beteckning som det rör sig om ske i sådan liten skala att påverkan är minimal eller begränsad. Hantverks- och industriprodukter med geografisk beteckning är dessutom mer hållbara än billiga, massproducerade hantverks- och industriprodukter utan geografisk beteckning, och det är mer sannolikt att dessa produkter

produceras inom EU där miljökraven är strängare. De konsumenter som efterfrågar sådana trovärdighetsvaror är sannolikt miljömedvetna och förväntar sig därmed att även producenterna av hantverks- och industrivaror med geografisk beteckning tillämpar meningsfulla miljövärderingar. Av alla dessa anledningar **förväntas miljöpåverkan, hur liten den än är, vara positiv.**

När det gäller **kostnaderna för det rekommenderade alternativet** kommer ett EU-organ att behöva sköta registreringssystemet för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och skaffa sig den operativa erfarenhet och särskilda kompetens som än så länge inte finns på området. Medlemsstaterna måste också upprätta en rättslig ram. Även om erfarenheterna visar att denna börda kan vara lätt på jordbruksområdet är ett helt offentlig-privat system för kontroll och tillsyn per definition mindre kostsamt för myndigheterna. Möjligheten för producenterna att, till exempel efter att en rätt till en geografisk beteckning har beviljats, i fortsättningen själva försäkra att de uppfyller kraven kan också sänka kostnaderna.

Nedan visas en **uppskattning av de årliga kostnaderna i euro för en geografisk beteckning:**

Åtgärd	Producenter (grupper)	Myndigheter		Totalt
		Nationellt	EU	
Årlig kostnad för en geografisk beteckning (i euro)				
Registrering*	15 000	7 500	17 000	39 500
Verifiering/kontroll*	5 700	100	0	5 800
Tillsyn och administration**	3 000	3 900	0	6 900
Totalt	23 700	11 500	17 000	52 200

* engångskostnader;

** återkommande kostnader

Källa: Egna beräkningar utifrån uppgifter från VVA och AND International (2021).

• **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget kommer främst att användas av mikroföretag och små och medelstora företag, och det har utformats med hänsyn till sådana företags behov och utmaningar. Därför hålls kostnaderna för registrering av geografiska beteckningar på en låg nivå. Medlemsstaterna får möjlighet att ta ut avgifter för registreringen, men avgifterna måste vara proportionerliga. Storleken på avgifterna måste anpassas utifrån omständigheterna för olika typer av företag, som mikroföretag och små och medelstora företag, till exempel på så sätt att avgifterna sänks för sådana företag. I det andra steget i registreringsförfarandet på unionsnivå ska EUIPO inte ta ut några avgifter för registrering av geografiska beteckningar, förutom i direktregistreringsförfarandet som beskrivs i artikel 15. På så sätt får mikroföretag och små och medelstora företag möjlighet till att skydda sina immateriella rättigheter till en rimlig kostnad.

Mikroföretag och små och medelstora företag anser att juridisk komplexitet utgör ett stort hinder för dem i deras verksamhet. Därför är förfarandena för att registrera och administrera nya geografiska beteckningar enkla i förslaget, och inte för något steg i förfarandet behövs det hjälp av jurister, och den administrativa bördan för mikroföretag och små och medelstora företag är så liten som möjligt.

Enligt förslaget ska ett helt digitaliserat förfarande införas för ansökan och registrering i EU, som ska skötas av EUIPO. Även detta bör minska den administrativa bördan. E-inlämningssystemet bör även användas för direktregistreringar i de undantagsfall då

medlemsstater som uppfyller villkoren för det beviljas undantag från skyldigheten att utse en nationell myndighet som ska handlägga ansökningar om geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på nationell nivå.

Det nya informations- och meddelandesystemet för domännamn för hantverks- och industriprodukter med geografiska beteckningar, som ska inrättas av EUIPO, måste i samband med ansökningsprocessen ge de som ansöker ett ytterligare digitalt verktyg för att de bättre ska kunna skydda och hävda sina rättigheter till geografiska beteckningar.

För att förenkla bör det finnas ett allmänt tillgängligt elektroniskt register över geografiska beteckningar (unionens register över geografiska beteckningar) så att det direkt och snabbt går att få information om alla registrerade geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Vem som helst ska enkelt kunna ladda ned ett officiellt utdrag ur unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter som styrker registreringen av en geografisk beteckning och innehåller relevanta uppgifter, inklusive datumet för ansökan om den geografiska beteckningen eller annan prioritetsdag. Detta officiella utdrag ska kunna användas som ett äkta certifikat i rättsliga förfaranden i allmän domstol, skiljedomstol eller liknande organ.

- **Grundläggande rättigheter**

Genom detta förslag förbättras det immaterialrättsliga skyddet av hantverks- och industriprodukter med geografiskt samband i unionen. Det bör därför ha positiv inverkan på den grundläggande rättigheten till immateriell egendom enligt artikel 17.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). På grund av internationella förpliktelser enligt Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar måste skyddet av geografiska beteckningar i vissa fall balanseras med varumärkesrätten, särskilt när det gäller inarbetade varumärken (se artikel 39 i denna förordning) och äldre varumärken som registrerats i god tro (se artikel 42 i denna förordning).

Förslaget bör även förbättra möjligheterna för producenter av produkter med geografiska beteckningar att skydda sina immateriella rättigheter i unionen, särskilt i gränsöverskridande sammanhang. Det innebär att förslaget även bör ha en positiv inverkan på rätten till rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan.

4 BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget. EUIPO, som är helt självfinansierat, kommer att sköta och finansiera registreringsprocessen på EU-nivå och internationell nivå genom sin budget (här ingår till exempel it-systemet och att inrätta och sköta unionsregistret över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och EU:s meddelandesystem för obehörigt bruk av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på internet). När det gäller de nationella förvaltningarna bör förslaget inte medföra några ytterligare kostnader för administration i de 16 medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Estland, Frankrike, Italien, Kroatien, Lettland, Polen, Portugal, Rumänien, Spanien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland och Ungern) som redan har nationella system för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Övriga medlemsstater kommer att behöva avsätta resurser för den inledande granskningen. Alla medlemsstater kommer att behöva avsätta resurser för tillsynen av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.

Utifrån analyser som gjorts av externa sakkunniga (studier) beräknas registreringskostnaderna på nationell nivå i genomsnitt ligga på cirka 7 500 euro per geografisk beteckning. Kostnaden

för medlemsstaternas stickprovskontroller beräknas till 100 euro per geografisk beteckning, och kostnaden för tillsyn till cirka 3 900 euro.

På grund av det låga antalet potentiella hantverks- och industriprodukter som kan komma i fråga för registrerade geografiska beteckningar i EU (beräknas till cirka 300 registreringar på tio år) förefaller inte kostnaderna som särskilt stora varken på nationell nivå eller för EUIPO. De beräknas till cirka 860 000 euro per år för EU som helhet (med antagande om att 30 geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter registreras per år). Tillsyn av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter från tredjeländer som bör skyddas i unionen medför ytterligare kostnader. Hur många dessa registreringar blir är osäkert. Antalet nationella geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter i bara Kina och Indien antas, som det ser ut i dag, uppgå till mellan 400 och 800 tillsammans.

5 ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

För att säkerställa att förslaget på ett effektivt sätt uppnår sina specifika mål är det avgörande att en robust övervaknings- och utvärderingsmekanism kan tillhandahållas. Efter att förordningen har trätt i kraft kommer kommissionen att göra en bedömning av huruvida de specifika målen i förordningen har uppnåtts. Kommissionen anger ett antal övervakningsindikatorer i sin konsekvensbedömning som ska användas för att bedöma förordningens effekter. För att få in underlag för denna bedömning kommer det att ställas krav på att producenter och myndigheter ska lämna in information till kommissionen.

Kommissionen kommer att offentliggöra en rapport med en utvärdering och översyn av förordningen minst fem år efter att den har börjat tillämpas. Utvärderingen kommer att genomföras enligt kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning.

Därutöver ska medlemsstaterna och/eller deras nationella myndigheter vart fjärde år rapportera till kommissionen om strategin och resultaten från alla kontroller av geografiska beteckningar. Kontrollerna genomförs för att säkerställa att de rättsliga kraven i skyddssystemet som upprättas enligt denna förordning uppfylls och för att upprätthålla skyddet av geografiska beteckningar på marknaden, även på internet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget består av ett antal regler som utformats så att ett fristående, enhetligt system för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter inrättas. Producenter får möjlighet att skydda sina produkter med geografisk beteckning på unionsnivå genom att ett särskilt system för geografiska beteckningar för hela EU inrättas. I och med förslaget kopplas EU:s nya skyddssystem dessutom ihop med Lissabonsystemet. Registreringsförfarandet i EU:s nya skyddssystem sköts av EUIPO på unionsnivå och av medlemsstaternas offentliga myndigheter på nationell nivå.

Förslaget innehåller följande bestämmelser:

Avdelning 1: Allmänna bestämmelser

I de allmänna bestämmelserna beskrivs förslagets syften och tillämpningsområde. Här återfinns även definitioner (artikel 3). Därutöver anges regler för skydd av personuppgifter som behandlas i samband med registrering, godkännande av ändringar, avregistrering, invändningar, beviljande av övergångsperiod och kontroll.

Avdelning 2: Registrering av geografiska beteckningar

Kapitlet om registrering innehåller enhetliga regler om registrering, både på nationell nivå och unionsnivå, inklusive invändningsförfarandet, en definition av sökanden och en förteckning över krav på sökanden och en specifikation av innehållet i ansökningshandlingarna och av vilken funktion registret ska ha. I kapitlet fastställs skydd under en övergångsperiod samt övergångsbestämmelser. I denna avdelning ges även möjlighet till samråd med den rådgivande nämnden, som består av sakkunniga utsedda av medlemsstaterna och kommissionen. Den rådgivande nämnden ska vid behov och på begäran från immaterialrättsmyndigheten eller kommissionen undersöka och avge yttranden om specifika ansökningar om geografiska beteckningar och tekniska problem rörande tillämpningen av denna förordning. Den rådgivande nämnden måste rådfrågas vid ansökningar som inkommer genom det förfarande för direkt registrering som avses i artikel 15. Avdelning 2 innehåller även bestämmelser om ändringar av produktspecifikationen och om avregistrering av registrerade geografiska beteckningar, liksom om överklagandeförfarandet. Här inrättas även ett informations- och meddelandesystem för domännamn, och bestämmelser för administrativa avgifter fastställs.

Genom förslaget inrättas ett särskilt system för direktregistrering hos immaterialrättsmyndigheten för sökande från medlemsstater som uppfyller vissa villkor den dag då denna förordning antas och som därför inte behöver utse någon nationell myndighet som ska hantera registreringar, ändringar av produktspecifikationer och avregistreringar av geografiska beteckningar. Medlemsstater som väljer detta särskilda registreringssystem måste utse en kontaktpunkt för registreringsförfarandet hos EUIPO och en behörig myndighet för kontroll och tillsyn som kan vidta de åtgärder som behövs för att upprätthålla rättigheterna i denna förordning.

Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina kostnader för förvaltningen av systemet för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Immaterialrättsmyndigheten ska dock inte ta ut någon avgift, förutom vid sådana direktansökningar som avses i artikel 15. Avgifter på EU-nivå måste enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 fastställas genom en genomförandeakt (artikel 291 i EUF-fördraget) senast sex månader efter att denna förordning har trätt i kraft.

I denna avdelning ges kommissionen även rätt att ta över befogenheten att fatta beslut från immaterialrättsmyndigheten i de fall då unionens handels- och utrikespolitik eller allmänintresset kan påverkas. Denna rätt utformades för att endast användas när politiska hänsyn väger tyngre än de immaterialrättsliga tekniska aspekterna, även med tanke på att geografiska beteckningar spelar en viktig roll i unionens handels- och utrikespolitik och att de är kollektiva rättigheter som även fyller en samhällsfunktion.

Avdelning 3: Skydd av geografiska beteckningar

Skyddsnivån för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter fastställs i avdelning 3. Avdelning 3 innehåller också regler om geografiska beteckningar som används för delar eller komponenter i förädlade produkter och ett förtydligande av generiska termer och registrering av homonyma geografiska beteckningar samt av förhållandet till varumärken. Här återfinns regler för producentgrupper. Förhållandet till användning av skyddade beteckningar i domännamn på internet fastställs. Denna avdelning innehåller även regler för användning av unionssymboler, beteckningar och förkortningar i den berörda produktens märkning och reklammaterial.

Avdelning 4: Kontroll och tillsyn

Reglerna för kontroll och tillsyn fastslås i avdelning 4. Här ingår såväl kontroll av att en produkt med en geografisk beteckning har framställts i överensstämmelse med aktuell produktspecifikation och att övervaka användningen av geografiska beteckningar på marknaden. Både för efterlevnadskontroll och övervakning anges två förfaranden för kontroll av producenter. Medlemsstater måste utse en behörig myndighet som ska ansvara för de officiella kontrollerna av att bestämmelserna i denna förordning följs, men de kan själva välja om de vill ha ett förfarande för tredjepartscertifiering som sköts av behöriga myndigheter eller delegerade produktcertifieringsorgan eller ett förfarande där producenterna själva försäkrar att de uppfyller specifikationerna. Förutom regler för kontroll av producenter innehåller avdelningen även regler för hur medlemsstaterna ska se till att missbruk av geografiska beteckningar förhindras eller stoppas på deras territorium. I avdelningen vill man även förhindra missbruk av geografiska beteckningar på onlineplattformar² i linje med förordning (EU) 2022/xxxx. I avdelningen regleras även ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas myndigheter, och här finns även krav på att den myndighet som ansvarar för tillsyn på producenternas begäran måste utfärda bevis på certifiering.

Avdelning 5: Geografiska beteckningar som är införda i det internationella registret och ändringar av andra rättsakter

I avdelning 5 finns de ändringar som behöver göras i rådets beslut (EU) 2019/1754 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1753, den EU-lagstiftning som antogs som en följd av att EU anslöt sig till Genèveakten den 26 november 2019.

Ändringarna behöver göras för att anpassa de befintliga reglerna efter de förändrade omständigheterna med ett nytt EU-system för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter som inte fanns då dessa regler kom till. Till skillnad från vad som är fallet med geografiska beteckningar på jordbruksområdet finns det i dag ingen bestämmelse om att det är EUIPO som ska fungera som behörig myndighet enligt Lissabonsystemet. Dessutom behövs bestämmelser som säkerställer att internationella ansökningar för hantverks- och industriprodukter kan lämnas in och handläggas av EU:s behöriga myndighet.

Ytterligare ändringar införs i varumärkesförordningen (EU) 2017/1001 så att det i förteckningen över immaterialrättsmyndighetens uppgifter i artikel 151 anges att denna myndighet ska administrera och främja geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Dessutom ändras varumärkesförordningen (EU) 2017/1001 så att det inrättas ett likadant informations- och meddelandesystem för domännamn för EU-varumärken som det meddelandesystem som inrättas genom denna förordning.

Avdelning 6: Tekniskt stöd

I avdelning 6 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget om att EUIPO ska anförtros granskningen och andra administrativa uppgifter avseende geografiska beteckningar från tredjeländer som inte omfattas av Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar men som föreslås få skydd i enlighet med internationella förhandlingar eller internationella avtal. Genom denna avdelning säkerställer kommissionen att administrativa uppgifter avseende geografiska beteckningar som berör internationella förhandlingar eller

² Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG.

internationella avtal där inga handels- eller utrikespolitiska hänsyn måste tas kan överlåtas till immaterialrättsmyndigheten.

Avdelning 7: Kompletterande bestämmelser

I avdelning 7 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget som kompletterar eller ändrar förordningen genom detaljerade regler om förfarandena och formerna för avregistrering och för hur de begäranden som avses i artikel 29 ska se ut. Dessa delegerade akter kan även innehålla krav eller tillägg av fler delar som ska ingå i den åtföljande dokumentation som avses i artikel 9, förfaranden och villkor för hur sådana unionsansökningar om registrering som avses i artikel 17 ska sammanställas och lämnas in, regler om att anförtro EUIPO att sköta det unionsregister över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter som avses i artikel 26, det formella innehållet i den överklagandeskrivelse, det förfarande för att inge och granska ett överklagande samt det formella innehållet i och formen för överklagandenämndens beslut som avses i artikel 30, de uppgifter och krav som den egenförsäkran som avses i artikel 49 och tillhörande bilaga 1 ska innehålla samt det tekniska stöd från immaterialrättsmyndigheten som avses i artikel 62. Här anges även vilka genomförandeakter som kommissionen måste anta för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning.

Avdelning 8: Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

I avdelning 8 fastställs att det tillfälliga nationella skyddet av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska upphöra ett år efter den dag då denna förordning träder i kraft. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och immaterialrättsmyndigheten om vilka rättsligt skyddade eller inarbetade beteckningar som de vill registrera och skydda enligt denna förordning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och om
ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2017/1001 och (EU)
2019/1753 och rådets beslut (EU) 2019/1754**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 118.1
och 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den 10 november 2020 antog rådet slutsatser⁵ om politik för immateriella rättigheter där det angavs att det var berett att överväga att införa ett system för särskilt skydd av andra produkter än jordbruksprodukter, på grundval av en djupgående konsekvensanalys av de potentiella för- och nackdelarna med detta.
- (2) I meddelandet Att utnyttja EU:s innovationspotential – En handlingsplan för immateriella rättigheter till stöd för EU:s återhämtning och resiliens av den 25 november 2020 åtog sig kommissionen att, på grundval av en konsekvensbedömning, överväga att föreslå ett unionssystem för skydd av geografiska beteckningar för andra produkter än jordbruksprodukter.
- (3) Skydd av geografiska beteckningar har i många år varit etablerat på unionsnivå för viner, spritdrycker⁶, aromatiserade viner⁷ enligt definitionen på unionsnivå, och för

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ Rådets slutsatser om politik för immateriella rättigheter och översyn av systemet för industriella formgivningar i unionen, 10 november 2020.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008 (EUT L 130, 17.5.2019, s. 1).

jordbruksprodukter och livsmedel⁸ som är skyddade på unionsnivå. Det är lämpligt att tillhandahålla unionsomfattande skydd av geografiska beteckningar för produkter som inte omfattas av befintliga bestämmelser, samtidigt som man säkerställer konvergens och siktar mot att inbegripa en bred mängd hantverks- och industriprodukter, t.ex. natursten, smycken, textilier, spets, bestick, glas och porslin.

- (4) Flera medlemsstater har nationella system för skydd av nationella geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Dessa system skiljer sig åt i fråga om skydd, administration och avgifter och erbjuder inte skydd utanför det nationella territoriet. Andra medlemsstater tillhandahåller inget skydd av geografiska beteckningar på nationell nivå för sådana produkter. Detta komplexa landskap av olika skyddssystem på medlemsstatsnivå kan leda till ökade kostnader och rättslig osäkerhet för producenterna och avskräcka från investeringar i traditionellt hantverk i unionen.
- (5) Enhetligt skydd i hela unionen för immateriella rättigheter med anknytning till geografiska beteckningar kan bidra till incitament för produktion av kvalitetsprodukter, bred tillgång till sådana produkter för konsumenterna och skapandet av värdefulla och hållbara arbetstillfällen, även i landsbygdsområden och mindre utvecklade regioner. Producenterna bör sträva efter att skapa en betydande andel av värdet av produkter med en geografisk beteckning inom det avgränsade geografiska området, särskilt med tanke på de geografiska beteckningarnas potential att bidra till hållbara och högkvalificerade arbetstillfällen i landsbygdsområden och mindre utvecklade regioner.
- (6) Den 26 november 2019 anslöt sig unionen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar⁹ från 2015 (*Genèveakten*), som förvaltas av Världsoorganisationen för den intellektuella äganderätten. Genom Genèveakten ges möjlighet att erhålla skydd för geografiska beteckningar oavsett vilken typ av varor de gäller, inklusive hantverks- och industriprodukter.
- (7) Framställningen av produkter med geografiskt samband bygger ofta på lokalt kunnande och följer lokala produktionsmetoder som är förankrade i det kulturella och sociala arvet i ursprungsregionen för sådana produkter. Ett effektivt skydd av immateriella rättigheter kan bidra till att öka de traditionella hantverksyrkenas lönsamhet och attraktionskraft. Särskilt skydd av geografiska beteckningar erkänns för att skydda och utveckla kulturarvet både på jordbruksområdet och hantverks- och industriområdet. Det bör fastställas effektiva förfaranden för registrering av unionens geografiska beteckningar som skyddar hantverks- och industriprodukters namn, med beaktande av regionala och lokala särdrag. Systemet med geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter bör säkerställa att produktions- och saluföringstraditionerna upprätthålls och förbättras.
- (8) Det är därför nödvändigt att säkerställa rättvis konkurrens för producenterna av hantverks- och industriprodukter på den inre marknaden, garantera att konsumenterna får tillförlitlig information om sådana produkter, trygga och utveckla kulturarvet och

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁹ EUT L 271, 24.10.2019, s. 15.

det traditionella kunnandet, säkerställa effektiv registrering av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter både på unionsnivå och på internationell nivå, sörja för att respekten för immateriella rättigheter upprätthålls på ett ändamålsenligt sätt i hela unionen och inom elektronisk handel på den inre marknaden samt säkerställa kopplingen till det internationella registrerings- och skyddssystem som bygger på Genèveakten.

- (9) För att säkerställa att hantverks- och industriprodukter som kan komma i fråga för skydd av geografiska beteckningar (dvs. produkter som har egenskaper, kvaliteter eller ett anseende med samband med produktions- eller tillverkningsorten) får fullständig täckning, bör tillämpningsområdet för denna förordning fastställas i enlighet med den relevanta internationella ramen, nämligen Världshandelsorganisationen. Det bör därför fastställas att Kombinerade nomenklaturen ska användas, genom en direkt hänvisning till bilaga I till rådets förordning (EG) nr 2658/87¹⁰. Detta tillvägagångssätt säkerställer överensstämmelse med tillämpningsområdet för den reviderade förordningen om geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, livsmedel, vin och spritdrycker.
- (10) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i stadgan. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer, inbegripet rätten till skydd av personuppgifter, näringsfriheten och rätten till egendom, däribland immateriell egendom.
- (11) De arbetsuppgifter som genom denna förordning tilldelas medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (*immaterialrättsmyndigheten*) kan kräva behandling av personuppgifter, särskilt när detta krävs för att identifiera sökande i ett registrerings-, ändrings- eller avregistreringsförfarande, invändare i ett invändningsförfarande eller aktörer som omfattas av en övergångsperiod som beviljats för undantag från skyddet av ett registrerat namn. Behandling av sådana personuppgifter är därför nödvändig för utförandet av arbetsuppgifter av allmänt intresse. All behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör respektera de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till respekt för privatlivet och familjelivet och rätten till skydd av personuppgifter enligt artiklarna 7 och 8 i stadgan, och det är väsentligt att medlemsstaterna följer Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/679¹¹ och direktiv 2002/58/EG¹² samt att kommissionen och immaterialrättsmyndigheten följer Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹³.
- (12) I tillämpliga fall bör informationen i det sammanfattande dokumentet göras tillgänglig genom det digitala produktpass som fastställs i förordningen om upprättande av en

¹⁰ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31. 7.2002, s. 37).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG.

- (13) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att ta ut en registreringsavgift för att täcka sina kostnader för förvaltningen av systemet med geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Medlemsstaterna bör ta ut lägre avgifter för mikroföretag samt små och medelstora företag. Immaterialrättsmyndigheten bör inte ta ut någon avgift för hanteringen av förfarandet för unionsansökan. Immaterialrättsmyndigheten bör dock ha möjlighet att ta ut en avgift för direkta registreringar. I sådana fall bör de avgifter som tas ut av immaterialrättsmyndigheten fastställas genom en genomförandeakt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁴.
- (14) För att vara berättigade till skydd i medlemsstaterna bör geografiska beteckningar endast registreras på unionsnivå. Från och med dagen då en ansökan om en sådan registrering på unionsnivå tas emot bör dock medlemsstaterna kunna bevilja tillfälligt skydd på nationell nivå utan att detta påverkar unionens inre marknad eller den internationella handeln. Det skydd som vid registrering ges enligt denna förordning bör även vara tillgängligt för tredjeländers geografiska beteckningar som uppfyller motsvarande kriterier och som är skyddade i sitt ursprungsland. Immaterialrättsmyndigheten bör genomföra motsvarande förfaranden för geografiska beteckningar med ursprung i tredjeländer.
- (15) De förfaranden för registrering, ändringar av produktspecifikationer och avregistrering avseende geografiska beteckningar med ursprung i unionen som föreskrivs i denna förordning bör genomföras av medlemsstaterna och immaterialrättsmyndigheten. Medlemsstaterna och immaterialrättsmyndigheten bör ansvara för olika steg i förfarandena. Medlemsstaterna bör ansvara för det första steget, som utgörs av att ta emot ansökan från sökandena, göra en bedömning av den, genomföra det nationella invändningsförfarandet samt, efter ett positivt resultat av bedömningen, lämna in unionsansökan till immaterialrättsmyndigheten. Immaterialrättsmyndigheten bör ansvara för att granska ansökningarna i det andra steget i förfarandet, genomföra det globala invändningsförfarandet och fatta beslut om att bevilja eller neka skydd för den geografiska beteckningen. Immaterialrättsmyndigheten bör också genomföra motsvarande förfaranden för geografiska beteckningar med ursprung i tredjeländer, utan att det påverkar förfarandet för direkt registrering.
- (16) För att underlätta de nationella myndigheternas handläggning av ansökningar om geografiska beteckningar bör det vara möjligt för två eller fler medlemsstater att i) samarbeta kring hanteringen av den nationella fasen för förfarandena, inbegripet förfarandena för registrering, granskning, nationella invändningar, inlämning av unionsansökan till immaterialrättsmyndigheten, ändringar av produktspecifikationen och avregistrering samt att ii) besluta att en av dem hanterar dessa förfaranden, även på den andra medlemsstatens eller de andra medlemsstaternas vägnar. I dessa fall bör alla berörda medlemsstater utan dröjsmål underrätta kommissionen och tillhandahålla den information som krävs.
- (17) Vissa medlemsstater kan beviljas undantag från medlemsstaternas skyldighet att utse en nationell myndighet för geografiska beteckningar för hantverks- och

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

industriprodukter som ska ansvara för förfarandena för registrering, nationella invändningar, ändringar av produktspecifikationen och avregistrering under vissa omständigheter som anges i denna förordning. Detta undantag, som bör ha formen av ett kommissionsbeslut, tar hänsyn till att vissa medlemsstater inte har ett särskilt nationellt system för förvaltningen av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och att det lokala intresset av att skydda dessa geografiska beteckningar i dessa länder är minimalt. Under dessa omständigheter skulle det inte vara motiverat att ålägga respektive medlemsstat att inrätta infrastruktur, anställa nödvändig personal och anskaffa resurser för förvaltningen av dessa geografiska beteckningar. Det är mer effektivt och ekonomiskt att erbjuda producentgrupper från dessa medlemsstater ett alternativt förfarande för skydd av deras produkter med en geografisk beteckning. Det så kallade förfarandet för direkt registrering har kostnadsfördelar som medlemsstaterna kan dra nytta av. Enligt detta undantag bör förfarandena för registrering, ändringar av produktspecifikationen och avregistrering skötas direkt av immaterialrättsmyndigheten. I detta avseende bör immaterialrättsmyndigheten på begäran få praktiskt stöd från de administrativa myndigheterna i den medlemsstaten, genom utseende av en kontaktpunkt, särskilt när det gäller aspekter som rör granskningen av ansökan. I dessa fall bör immaterialrättsmyndigheten ha rätt att ta ut en registreringsavgift, med tanke på att detta förfarande ger upphov till mer arbete för immaterialrättsmyndigheten än handläggningen av unionsansökningar. Tillämpningen av förfarandet för direkt registrering bör dock inte befria medlemsstaterna från skyldigheten att utse en behörig myndighet för kontroll och tillsyn och att vidta de åtgärder som krävs för att se till att de rättigheter som fastställs i denna förordning respekteras. Den behöriga myndighet som upprätthålls eller som har utsetts för förvaltningen av geografiska beteckningar kan vara en annan än den behöriga myndighet som utsetts för kontroll och tillsyn, om en medlemsstat beslutar detta.

- (18) Efter att ha granskat den information som lämnats av medlemsstaten bör kommissionen anta ett beslut som fastställer medlemsstatens rätt att välja undantagsförfarandet för direkt registrering. Kommissionen bör följaktligen bibehålla rätten att ändra och återkalla ett beslut som ger medlemsstaten möjlighet att välja förfarandet för direkt registrering, om den berörda medlemsstaten inte uppfyller villkoren. Detta kan exempelvis vara fallet om antalet direkta ansökningar som lämnats av sökanden från den medlemsstaten på ett upprepat sätt över tid överstiger det ursprungliga antal som medlemsstaten beräknat.
- (19) För att säkerställa att beslut fattas på ett enhetligt sätt vad gäller ansökningar om skydd samt rättsliga invändningar mot dessa som lämnas in under det nationella förfarandet, bör immaterialrättsmyndigheten underrättas i god tid och regelbundet när förfaranden inleds vid nationella domstolar eller andra organ rörande ansökningar om registrering som överlämnats av medlemsstaten till immaterialrättsmyndigheten och om deras slutliga resultat. Av samma skäl bör en medlemsstat, om den anser att ett nationellt beslut som ligger till grund för ansökan om skydd kan komma att ogiltigförklaras till följd av nationella rättsliga förfaranden, underrätta immaterialrättsmyndigheten om denna bedömning. Om medlemsstaten begär att granskningen av en ansökan ska avbrytas tillfälligt på unionsnivå bör immaterialrättsmyndigheten undantas från skyldigheten att hålla den fastställda tidsfristen för granskning. För att skydda sökanden från rättsliga åtgärder utan skälig anledning och för att bevara sökandens rätt att säkra skyddet för ett namn inom skälig tid bör undantaget begränsas till fall där ansökan om registrering har ogiltigförklarats på nationell nivå genom ett omedelbart

tillämpligt men ej slutligt rättsligt avgörande, eller där medlemsstaten anser att ifrågasättandet av ansökans giltighet har giltiga grunder.

- (20) För att göra det möjligt för aktörer vars intressen påverkas av registreringen av ett namn att fortsätta att använda namnet under en begränsad tid, även om detta står i strid med skyddssystemet, bör särskilda undantag i form av övergångsperioder beviljas för användningen av namnet. Sådana perioder kan också tillåtas för att lösa tillfälliga svårigheter och för att syfta till det långsiktiga målet att säkerställa att alla producenter uppfyller kraven i produktspecifikationen. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om konflikter mellan geografiska beteckningar och varumärken, kan namn som annars skulle strida mot skyddet av den geografiska beteckningen fortsätta att användas på vissa villkor och under en övergångsperiod.
- (21) Kommissionen bör ha rätt att överta immaterialrättsmyndighetens befogenhet att fatta beslut om enskilda ansökningar om registrering, ändringar av produktspecifikationen eller avregistrering. Immaterialrättsmyndigheten bör fortsätta att ansvara för granskningen av ärendet och vid behov invändningsförfarandet, och bör lämna in ett förslag till genomförandeakt till kommissionen på grundval av tekniska överväganden. Alla medlemsstater eller immaterialrättsmyndigheten kan begära att kommissionen utövar denna befogenhet. Kommissionen kan också göra detta på eget initiativ.
- (22) För att säkerställa öppenhet och enhetlighet i alla medlemsstater är det nödvändigt att upprätta och upprätthålla ett elektroniskt unionsregister över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Registret bör vara en elektronisk databas som lagras i ett informationssystem och bör vara tillgängligt för allmänheten. Unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter bör utvecklas, upprätthållas och underhållas av immaterialrättsmyndigheten, och den personal som krävs för driften av registret bör ställas till förfogande av immaterialrättsmyndigheten.
- (23) Unionen förhandlar med sina handelspartner om internationella avtal, även sådana som rör skydd av geografiska beteckningar. Skyddet av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter i hela unionen kan också härröra från dessa avtal, oberoende av de internationella registreringar som föreskrivs enligt Genèveakten eller det ansöknings- och registreringssystem som fastställs i denna förordning. För att underlätta tillhandahållandet av information till allmänheten om de geografiska beteckningar som skyddas i unionen, antingen genom internationella registreringar som föreskrivs enligt Genèveakten eller enligt internationella avtal med unionens handelspartner, och särskilt för att säkerställa att dessa geografiska beteckningar verkligen skyddas och att det kontrolleras hur de används, bör dessa geografiska beteckningar föras in i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
- (24) För att den inre marknaden ska fungera optimalt är det viktigt att berörda producenter och andra aktörer, myndigheter och konsumenter får snabb och enkel tillgång till relevant information om en registrerad skyddad geografisk beteckning.
- (25) Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av de beslut som fattas av immaterialrättsmyndigheten åtnjuter rättsligt skydd. I detta syfte bör det fastställas bestämmelser som gör det möjligt att överklaga beslut som fattats av immaterialrättsmyndigheten inom ramen för förfaranden enligt denna förordning inför en överklagandeinstans vid immaterialrättsmyndigheten. Överklagandenämnder vid immaterialrättsmyndigheten bör avgöra överklagandet. Beslut fattade av

överklagandenämnderna bör i sin tur kunna överklagas till tribunalen, som ska ha behörighet att ogiltigförklara eller ändra det överklagade beslutet.

- (26) Immaterialrättsmyndigheten bör inrätta ett informations- och meddelandesystem som ska verka mot missbruk av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter i domännamnssystemet. Detta system bör dels informera de sökande om huruvida den geografiska beteckningen finns tillgänglig att använda som ett domännamn, dels meddela dem när ett domännamn som står i konflikt med deras geografiska beteckning registrerats. Sådana meddelanden ger producenterna möjlighet att vidta lämpliga åtgärder snabbare och effektivare. Registreringsenheter för nationella toppdomäner som är etablerade i unionen bör förse immaterialrättsmyndigheten med all den information och alla de data som de förfogar över och som krävs för att driva systemet som en arbetsuppgift av allmänt intresse, nämligen information om den geografiska beteckningens tillgänglighet som domännamn och, vad gäller meddelanden, närmare uppgifter om domännamn som står i konflikt samt datum för ansökan och registrering. Denna information och dessa data bör tillhandahållas i maskinläsbart format. Det är proportionerligt att tillgängliggöra denna information och dessa data för immaterialrättsmyndigheten, eftersom det tjänar det legitima syftet att säkerställa bättre skydd och tillsyn av geografiska beteckningar som immateriella rättigheter online. Detta gäller i ännu högre grad i fråga om meddelandena, eftersom överföringen av registreringsdata om domännamn uttryckligen är begränsad till domännamn som är identiska eller liknande och därför potentiellt kan utgöra intrång i den berörda geografiska beteckningen.
- (27) Det är nödvändigt att inrätta en rådgivande nämnd, som är en expertpool bestående av företrädare från medlemsstaterna och kommissionen. Syftet med den rådgivande nämnden är att tillhandahålla nödvändig lokal kunskap och expertis om vissa produkter och kunskap om de lokala förhållanden som kan påverka resultatet av de förfaranden som fastställs i denna förordning. För att stödja immaterialrättsmyndigheten med särskild teknisk kunskap vid bedömningen av enskilda ansökningar i samtliga steg av granskningen, invändningar, överklaganden eller andra förfaranden, bör enheten för geografiska beteckningar eller överklagandenämnderna på eget initiativ eller på begäran av kommissionen ha möjlighet att samråda med den rådgivande nämnden. Samrådet bör vid behov även omfatta ett allmänt yttrande om bedömning av kvalitetskriterier, fastställande av anseende och renommé, bestämning av ett namns generiska karaktär och bedömning av sund konkurrens vid handelstransaktioner och risken för att skapa förvirring för konsumenterna. Den rådgivande nämndens yttrande bör inte vara bindande. Utnämningsförfarandet för den rådgivande nämndens experter samt dess verksamhet bör specificeras i nämndens arbetsordning som godkänns av styrelsen.
- (28) Namn som är införda i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter bör skyddas i syfte att säkerställa att de används på ett rättvist sätt och för att förhindra förfaranden som kan vilseleda konsumenten. För att stärka skyddet av geografiska beteckningar och bekämpa förfälskning mer effektivt bör skyddet av geografiska beteckningar även gälla för domännamn på internet. Vad gäller skyddet av geografiska beteckningar är det viktigt att ta hänsyn till avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, särskilt artiklarna 22 och 23, och till det allmänna tull- och handelsavtalet, inbegripet artikel V om fri transitering, som

godkändes genom rådets beslut 94/800/EG¹⁵. För att stärka skyddet av geografiska beteckningar och bekämpa förfalskning mer effektivt inom ramen för ett sådant regelverk bör detta skydd även gälla för varor som förs in i unionens tullområde utan att övergå till fri omsättning och som hänförs till särskilda tullförfaranden, såsom de som avser transitering, lagring, specifik användning eller bearbetning.

- (29) Det måste råda klarhet om användningen av en geografisk beteckning i försäljningsnamnet för en tillverkad produkt i vilken produkten med den geografiska beteckningen är en del eller komponent. Det bör säkerställas att sådan användning sker i enlighet med rättvisa affärsmetoder och inte försvagar, urvattnar eller skadar anseendet för produkten med den geografiska beteckningen. Det bör krävas samtycke av producentgruppen eller den enskilda producenten av produkten med den geografiska beteckningen för att sådan användning ska tillåtas.
- (30) Generiska termer som liknar eller utgör en del av ett namn eller en term som skyddas av en geografisk beteckning bör behålla sin generiska status.
- (31) Skyddet av geografiska beteckningar måste vara i balans med skyddet av homonyma namn som är registrerade som geografiska beteckningar och kända varumärken, särskilt mot bakgrund av den grundläggande rätten till egendom enligt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de skyldigheter som följer av internationell rätt.
- (32) Producentgrupper spelar en viktig roll i ansökningsprocessen för registrering av geografiska beteckningar, liksom vid ändringar av produktspecifikationer och vid begäran om avregistrering. De bör ges möjlighet att kunna identifiera och marknadsföra sina produkters särskilda egenskaper bättre. Producentgruppens roll bör därför klargöras.
- (33) Förhållandet mellan domännamn på internet och geografiska beteckningar bör klargöras när det gäller tillämpningsområdet för rättsmedelsåtgärderna, erkännandet av geografiska beteckningar vid tvistlösning och skälig användning av domännamn. Personer som har ett berättigat intresse i en registrerad geografisk beteckning bör ges befogenhet att begära att ett domännamn återkallas eller överförs om domännamnet som står i konflikt har registrerats av innehavaren utan rättigheter eller berättigat intresse i den geografiska beteckningen eller om det har registrerats eller används i ond tro och dess användning strider mot skyddet av en geografisk beteckning. Alternativa tvistlösningsförfaranden bör inte påverka möjligheten att hänskjuta tvister om domännamn till nationell domstol.
- (34) Förhållandet mellan varumärken och geografiska beteckningar bör också klargöras när det gäller kriterier för avslag av varumärkesansökningar, ogiltighetsförklaring av varumärken och samexistens mellan varumärken och geografiska beteckningar.
- (35) För att undvika att orättvisa konkurrensförhållanden skapas bör alla producenter, inklusive producenter i tredjeländer, kunna använda en registrerad geografisk beteckning, förutsatt att produkten i fråga uppfyller kraven i relevant

¹⁵ Rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 23.12.1994, s. 1).

produktspecifikation, sammanfattande dokument eller dokument som motsvarar det sistnämnda, dvs. en fullständig sammanfattning av produktspecifikationen. Det system som fastställs av medlemsstaterna bör också garantera att producenter som följer reglerna omfattas av kontrollen av överensstämmelse med produktspecifikationen.

- (36) Eftersom det är första gången som ett unionsomfattande system för skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter införs, är det viktigt att öka medvetenheten om initiativet bland konsumenter och producenter, särskilt mikroföretag samt små och medelstora företag, på nationell, regional och lokal nivå.
- (37) De symboler, beteckningar och förkortningar som identifierar en registrerad geografisk beteckning och de därmed förbundna unionsrättigheterna bör skyddas i unionen och tredjeländer, i syfte att säkerställa att de används för autentiska produkter och att konsumenterna inte vilseleds med avseende på produkternas kvalitet.
- (38) Användning av unionssymboler och beteckningar på förpackningar till hantverks- och industriprodukter med en geografisk beteckning bör rekommenderas, så att konsumenterna får bättre kännedom om denna kategori av produkter och de garantier som är förknippade med dem och för att göra det lättare att identifiera dessa produkter på marknaden och därigenom underlätta kontroller. Användningen av sådana symboler och beteckningar bör förbli frivillig när det gäller tredjeländers geografiska beteckningar.
- (39) För tydlighetens skull och för att uppnå största möjliga samstämmighet med den reviderade förordningen för skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, livsmedel, vin och spritdrycker bör den unionssymbol som används på förpackningar för hantverks- och industriprodukter med geografiska beteckningar vara identisk med den som används på förpackningar för jordbruksprodukter, livsmedel, vin och spritdrycker med geografiska beteckningar och som fastställts enligt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014¹⁶.
- (40) Geografiska beteckningars mervärde bygger på konsumenternas förtroende. Detta förtroende kan endast underbyggas väl om registreringen av geografiska beteckningar åtföljs av ändamålsenlig verifiering och kontroll, inbegripet tillbörlig aktsamhet från producenternas sida.
- (41) För att konsumenterna ska få garantier för de särskilda egenskaperna hos hantverks- och industriprodukter som skyddas av geografiska beteckningar, bör producenterna omfattas av ett system som kontrollerar överensstämmelsen med produktspecifikationen innan produkten släpps ut på marknaden. Medlemsstaterna bör ha rätt att inrätta ett system med tredjepartskontroll som drivs av behöriga myndigheter och produktcertifieringsorgan till vilka dessa myndigheter delegerar vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller ett kontrollsystem som bygger på producenters egenförsäkran. Egenförsäkran bör lämnas in till de behöriga myndigheterna så att överensstämmelsen med produktspecifikationen kan säkerställas.

¹⁶ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 av den 18 december 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 vad gäller fastställandet av unionssymboler för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter och vad gäller vissa regler om ursprung, vissa procedurregler och vissa kompletterande övergångsbestämmelser (EUT L 179, 19.6.2014, s. 17).

- (42) För att garantera överensstämmelsen med produktspecifikationen efter det att produkten har släppts ut på marknaden bör de behöriga myndigheterna utföra offentlig kontroll på marknaden på grundval av en riskanalys och med lämplig frekvens med beaktande av sannolikheten för bristande efterlevnad, däribland bedrägligt eller vilseledande agerande.
- (43) Kontrollen av att reglerna om geografiska beteckningar följs på marknaden är viktig för att förhindra bedrägligt eller vilseledande agerande, så att det säkerställs att producenter av produkter med en geografisk beteckning blir skäligen belönade för mervärdet med deras produkter som bär geografiska beteckningar och att de som olagligen använder dessa geografiska beteckningar hindras från att sälja sina produkter. Medlemsstaterna bör därför, utöver kontroller av producenterna, även vidta lämpliga administrativa och rättsliga åtgärder för att förhindra eller stoppa användning av namn på produkter eller tjänster som strider mot de skyddade geografiska beteckningarna, om dessa produkter produceras eller saluförs, eller om dessa tjänster saluförs, på deras territorium. För att säkerställa skyddet för geografiska beteckningar finns de åtgärder, förfaranden och sanktioner som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG¹⁷ att tillgå, eftersom de är tillämpliga på alla intrång i immateriella rättigheter.
- (44) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att låta producenterna fullgöra sin skyldighet att iaktta tillbörlig aktsamhet genom att vart tredje år lämna in en egenförsäkran till de behöriga myndigheterna för att visa att de fortfarande följer kraven. Producenterna bör åläggas att omedelbart förnya sin egenförsäkran om det sker en ändring av produktspecifikationen eller en ändring som påverkar den berörda produkten. Användningen av egenförsäkran bör inte hindra producenterna från att få överensstämmelsen helt eller delvis certifierad av berättigade tredje parter. Tredjepartscertifiering bör kunna komplettera en egenförsäkran, men inte ersätta den.
- (45) Egenförsäkran bör ge de behöriga myndigheterna all nödvändig information om produkten och om dess överensstämmelse med produktspecifikationen. För att säkerställa att informationen i egenförsäkran är heltäckande bör en harmoniserad struktur för denna försäkran fastställas i bilagan. Det är viktigt att se till att egenförsäkran fylls i sanningsenligt och korrekt. Producenten bör därför ta fullt ansvar för den information som anges i egenförsäkran och bör kunna tillhandahålla de bevis som krävs för att kunna verifiera denna information.
- (46) Om ett förfarande för certifiering genom egenförsäkran är infört bör de behöriga myndigheterna utföra stickprovskontroller.
- (47) Om det upptäcks bristande efterlevnad av produktspecifikationen bör de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de berörda producenterna avhjälp situationen och för att förhindra ytterligare bristande efterlevnad. Dessutom bör medlemsstaterna föreskriva en uppsättning ändamålsenliga, proportionella och avskräckande sanktioner som syftar till att avskräcka producenter från bedrägligt agerande.
- (48) Avgifter eller pålagor för kontroll och verifiering bör täcka, men inte överstiga, de behöriga myndigheternas kostnader, inklusive allmänna omkostnader, för att utföra offentlig kontroll. De allmänna omkostnaderna kan omfatta kostnader för den

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter.

organisation och det stöd som krävs för planeringen och utförandet av den offentliga kontrollen. Sådana kostnader bör beräknas på grundval av kostnaderna för varje enskild offentlig kontroll eller på grundval av kostnaderna för all offentlig kontroll under en bestämd tid. Om avgifter eller pålagor tas ut på grundval av de faktiska kostnaderna för enskilda offentliga kontroller, bör producenter som konsekvent efterlevt bestämmelserna åläggas lägre totala pålagor än de som inte efterlevt bestämmelserna, eftersom de förstnämnda bör omfattas av mindre frekventa offentliga kontroller. För att främja alla producenters efterlevnad av unionslagstiftningen oberoende av vilken metod (baserad på verkliga kostnader eller på schablonbelopp) som varje medlemsstat valt för att beräkna avgifter eller pålagor, bör dessa avgifter eller pålagor, om de beräknas på grundval av de behöriga myndigheternas totala kostnader under en bestämd period och åläggs alla producenter oavsett om de varit föremål för offentlig kontroll under referensperioden eller inte, beräknas på ett sätt som innebär att producenter som konsekvent efterlevt bestämmelserna i unionslagstiftningen belönas. Ingen avgift bör tas ut för inlämning av egenförsäkrans och handläggningen av denna.

- (49) De behöriga myndigheter som är utsedda att utföra kontrollen av att kraven i produktspecifikationen efterlevs bör uppfylla ett antal verksamhetskriterier så att det säkerställs att de är opartiska och effektiva. För att underlätta kontrollerna och effektivisera systemet bör de behöriga myndigheterna kunna delegera befogenheter när det gäller utförandet av särskilda kontrolluppgifter till juridiska personer som certifierar att produkter med geografiska beteckningar överensstämmer med produktspecifikationen (*produktcertifieringsorgan*). Delegering av sådana befogenheter till fysiska personer bör också övervägas.
- (50) Medlemsstaterna och immaterialrättsmyndigheten bör offentliggöra information om behöriga myndigheter och produktcertifieringsorgan för att säkerställa öppenhet och göra det möjligt för berörda parter att kontakta dem.
- (51) Europeiska standarder (EN-standarder) som utvecklats av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och internationella standarder som utvecklats av Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) bör användas vid ackreditering av produktcertifieringsorganen och av organen själva i deras verksamhet. Ackrediteringen av dessa organ bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008¹⁸. Fysiska personer bör ha den sakkunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som har delegerats till dem, bör ha lämpliga kvalifikationer och erfarenheter samt agera opartiskt och vara fria från intressekonflikter när de utför de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som har delegerats till dem. Produktcertifieringsorgan som är etablerade utanför unionen bör kunna visa att de är förenliga med unionens eller internationellt erkända standarder på grundval av ett certifikat som utfärdats av ett organ som har undertecknat International Accreditation Forums (IAF) multilaterala avtal om erkännande av produktcertifiering.
- (52) För att stärka skyddet av geografiska beteckningar och bekämpa förfälskning mer effektivt bör skyddet av geografiska beteckningar gälla både offline och online, inbegripet domännamn på internet. Förmedlingstjänster, särskilt onlineplattformar,

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

används i allt högre grad för försäljning av produkter, även produkter med geografiska beteckningar, och i vissa fall kan onlineplattformarna vara viktiga när det gäller att förebygga bedrägerier. I detta avseende bör information som rör reklam, marknadsföring och försäljning av varor som strider mot skyddet av geografiska beteckningar enligt artikel 35 anses vara olagligt innehåll i den mening som avses i artikel 2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/xxxx¹⁹, och omfattas av skyldigheter och åtgärder enligt den förordningen.

- (53) Med tanke på att en produkt med en geografisk beteckning som produceras i en medlemsstat kan säljas i en annan medlemsstat bör administrativt stöd mellan medlemsstaterna säkerställas för att möjliggöra effektiva kontroller, och de praktiska detaljerna för detta bör fastställas.
- (54) För att den inre marknaden ska fungera optimalt är det viktigt att producenterna i olika sammanhang snabbt och enkelt kan visa att de har rätt att använda ett skyddat namn, t.ex. vid tullkontroller och marknadsinspektioner eller på näringsidkares begäran. I detta syfte bör producenten ha tillgång till ett officiellt certifikat, eller annat bevis på certifiering, som visar på rätten att producera en produkt med en geografisk beteckning.
- (55) Unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten styrs av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1753²⁰. Vissa bestämmelser i den förordningen bör ändras för att säkerställa överensstämmelse med införandet av skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på unionsnivå, i enlighet med den här förordningen. I detta sammanhang bör immaterialrättsmyndigheten vara unionens behöriga myndighet när det gäller geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter enligt Genèveakten. De bestämmelser i förordning (EU) 2019/1753 som är tillämpliga på geografiska beteckningar som inte omfattas av förordningarna om EU:s system för skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter bör anpassas till den här förordningen.
- (56) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001²¹ bör därför ändras. I artikel 151 i den förordningen beskrivs immaterialrättsmyndighetens uppgifter. Administrationen och främjandet av geografiska beteckningar, särskilt de uppgifter som immaterialrättsmyndigheten tilldelas enligt den här förordningen, bör läggas till i artikel 151 i den förordningen. För att säkerställa överensstämmelse med den här förordningen bör dessutom en bestämmelse om inrättande av ett informations- och meddelandesystem för domännamn för EU-varumärken införas i den förordningen.
- (57) För de uppgifter som tilldelas immaterialrättsmyndigheten enligt denna förordning bör immaterialrättsmyndighetens språk vara unionens samtliga officiella språk. Immaterialrättsmyndigheten kan godta verifierade översättningar av handlingar och information till ett av unionens officiella språk när det gäller ansökningar om registrering, ändringar av produktspecifikationen och avregistrering som lämnats in från tredjeländer. Om det är lämpligt kan immaterialrättsmyndigheten använda verifierade maskinöversättningar.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1753 av den 23 oktober 2019 om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungetbeteckningar och geografiska beteckningar (EUT L 271, 24.10.2019, s. 1).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 16.6.2017, s. 1).

- (58) Det digitala systemet bör omfatta yttre och inre avdelningar och möjliggöra smidig anslutning, samverkan och integration med nationella myndigheters it-system, unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och det it-system som förvaltas av Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten för skydd genom Genèveakten. Unionens register över geografiska beteckningar som immaterialrättsmyndigheten utarbetar för hantverks- och industriprodukter bör ha liknande utseende och åtminstone samma funktioner som registret över geografiska beteckningar för vin, livsmedel och jordbruksprodukter.
- (59) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att i) fastställa regler för begränsning av de uppgifter som ingår i produktspecifikationen där en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar, ii) fastställa bestämmelser om mallen för produktspecifikationen, iii) fastställa formatet för och presentationen online för det aktuella sammanfattande dokumentet, iv) fastställa formatet för och presentationen online av den åtföljande dokumentationen, v) bestämma beloppen för avgifterna och hur de ska betalas, vi) ange närmare uppgifter om kriterierna för inlämning av direkta ansökningar och om förfarandena för utarbetande och inlämning av de direkta ansökningarna, vii) fastställa förfaranden och kriterier för utarbetande och inlämning av ansökningarna samt mallar för och presentation av dessa, för att underlätta ansökningsförfarandet, även för ansökningar som rör mer än ett nationellt territorium, viii) fastställa nödvändiga bestämmelser om officiella synpunkter som lämnas in av nationella myndigheter och personer med ett berättigat intresse i syfte att underlätta den officiella inlämningen av synpunkter och förbättra hanteringen av invändningsförfarandet, ix) fastställa formatet för och presentationen online av invändningar och förfaranden för synpunkter, x) fastställa bestämmelser om skyddet av den geografiska beteckningen, xi) fatta beslut om skydd av geografiska beteckningar för produkter från tredjeländer som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal i vilket unionen är avtalsslutande part, xii) fastställa innehållet i och presentationen av unionens register över geografiska beteckningar, xiii) fastställa formatet för och presentationen online av utdrag ur unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, xiv) fastställa närmare bestämmelser om förfarandena och mallen för och presentationen av en ansökan om en unionsändring, och om förfarandena och mallen för standardändringar och hur de ska meddelas till immaterialrättsmyndigheten, xv) fastställa närmare bestämmelser om förfarandena och mallen för avregistrering och om presentationen av sådan begäran, xvi) ange tekniska egenskaper för unionssymbolen och beteckningar samt bestämmelserna om deras användning på produkter som saluförs med en registrerad geografisk beteckning, inbegripet bestämmelser om de språk på vilka uppgifterna ska anges, xvii) fastställa vad för slags information som ska utbytas samt metoderna för informationsutbyte inom ramen för ömsesidigt bistånd. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²².
- (60) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller krav eller att förteckna ytterligare delar som ska ingå i den åtföljande dokumentationen, fastställa

22

EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

förfaranden och villkor för utarbetande och inlämning av unionsansökningar om registrering, bestämmelser om att anförtro immaterialrättsmyndigheten förvaltningen av unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, överklagandeskrivelsens formella innehåll, förfarandet för att inge och pröva ett överklagande, det formella innehållet i och formen för överklagandenämndens beslut, information och krav avseende egenförsäkran och tekniskt stöd från immaterialrättsmyndigheten, Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²³. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (61) Det nuvarande skyddet av geografiska beteckningar på nationell nivå bygger på olika regleringsstrategier. Två parallella system på unionsnivå och nationell nivå kan medföra en risk för förvirring hos konsumenter och producenter. Att ersätta särskilda nationella system för skydd av geografiska beteckningar med ett unionsomfattande regelverk kommer att skapa rättssäkerhet, minska den administrativa bördan för nationella myndigheter, säkerställa sund konkurrens mellan producenterna av produkter med sådana beteckningar, innebära förutsägbara och relativt låga kostnader och öka produkternas trovärdighet i konsumenternas ögon. Därför kommer det särskilda nationella skyddet av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter att upphöra ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft. Skyddet kan förlängas fram till dess att registreringsprocessen har slutförts för de nationella geografiska beteckningar som identifierats av intresserade medlemsstater. Vissa medlemsstater som är parter i Lissabonöverenskommelsen om skydd av ursprungsbeteckningar och deras internationella registrering har registrerat geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och skyddade geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter med ursprung i tredjeländer enligt denna överenskommelse. Förordning (EU) 2019/1753 bör därför ändras för att möjliggöra fortsatt skydd av dessa geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
- (62) Eftersom det krävs en viss tid för att säkerställa att ramen för en korrekt tillämpning av denna förordning finns på plats för skapandet av ett unionsövergripande och internationellt registreringssystem (som inbegriper ett it-system, upprättande och hantering av unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, EU:s meddelandesystem som ska verka mot missbruk av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på internet, osv.) bör denna förordning börja tillämpas [XX] månader efter den dag då den träder i kraft.
- (63) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [...].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²³

Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler om

- (a) registrering, skydd, kontroll och tillsyn av vissa namn på hantverks- och industriprodukter med en viss kvalitet, ett visst anseende eller andra egenskaper som är kopplade till deras geografiska ursprung, och
- (b) geografiska beteckningar som är införda i det internationella register som upprättats enligt det internationella systemet för registrering och skydd som bygger på Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som förvaltas av Världsförbundet för den intellektuella äganderätten (Wipo).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på hantverks- och industriprodukter som förtecknas i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87²⁴.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på spritdrycker enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787²⁵, viner enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013²⁶ eller jordbruksprodukter och livsmedel som skyddas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012²⁷.
3. Registrering och skydd av geografiska beteckningar påverkar inte producenters skyldighet att efterleva andra unionsregler, särskilt de som avser utsläppande av produkter på marknaden, produktmärkningskrav, produktsäkerhet, konsumentskydd och marknadskontroll.
4. Det system med geografiska beteckningar som fastställs i denna förordning ska tillämpas utan hinder av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535²⁸.

²⁴ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008 (EUT L 130, 17.5.2019, s. 1).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *hantverksprodukter*: produkter som tillverkas antingen helt för hand eller med hjälp av manuella eller mekaniska verktyg, förutsatt att det direkta manuella arbetet är den viktigaste aspekten av den färdiga produkten.
- (b) *industriprodukter*: produkter som tillverkas på ett standardiserat sätt, vanligtvis i stor skala och med hjälp av maskiner.
- (c) *Kombinerade nomenklaturen*: den kombinerade nomenklatur som fastställs genom artikel 1 i förordning (EEG) nr 2658/87.
- (d) *producentgrupp*: en sammanslutning som, oberoende av dess juridiska form, huvudsakligen består av producenter eller bearbetningsföretag som arbetar med samma produkt.
- (e) *produktionsled*: alla produktions-, bearbetnings- eller beredningssteg, tills produkten är i en form som ska släppas ut på den inre marknaden.
- (f) *traditionell* och *tradition*: när det gäller en produkt som har sitt ursprung i ett geografiskt område, påvisad historisk användning av producenter i ett samhälle under en period som medger ett generationsskifte.
- (g) *producent*: en aktör som deltar i ett produktionsled för en produkt vars namn skyddas som en geografisk beteckning, inklusive bearbetningsverksamhet, vilket omfattas av produktspecifikationen.
- (h) generiska termer:
 - i) produktnamn som, även om de har samband med den ort, den region eller det land där produkten ursprungligen framställdes eller salufördes, har blivit det namn som allmänt används för produkten i unionen,
 - ii) en allmän term som beskriver typen av produkt, produktkvaliteter eller andra termer som inte avser en specifik produkt.
- (i) *produktcertifieringsorgan*: juridisk person som certifierar att produkter med geografiska beteckningar överensstämmer med produktspecifikationen, antingen vid utförandet av en delegerad offentlig kontrolluppgift eller av något annat uppdrag.
- (j) *egenförsäkran*: dokument i vilket en producent eller en bemyndigad företrädare på eget ansvar anger att produkten överensstämmer med motsvarande produktspecifikation och att alla nödvändiga kontroller för ett korrekt fastställande av överensstämmelse har utförts för att kunna visa för medlemsstaternas behöriga myndigheter att den geografiska beteckningen används lagligen.
- (k) *meddelande med synpunkter*: en skriftlig anmärkning som inges till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (*immaterialrättsmyndigheten*) i vilken felaktigheter i ansökan påpekas utan att invändningsförfarandet inleds.

Artikel 4

Skydd av personuppgifter

1. Kommissionen och immaterialrättsmyndigheten ska anses vara personuppgiftsansvariga i den mening som avses i artikel 3.9 i Europaparlamentets

och rådets förordning (EU) 2018/1725²⁹ i samband med behandling av personuppgifter i det förfarande för vilket de är behöriga i enlighet med den här förordningen.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska anses vara personuppgiftsansvariga i den mening som avses i artikel 4.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679³⁰ i samband med behandling av personuppgifter i de förfaranden för vilka de är behöriga i enlighet med den här förordningen.

Artikel 5

Krav på geografiska beteckningar

För att namnet på en hantverks- och industriprodukt ska kunna komma i fråga för skydd som ”geografisk beteckning” ska produkten uppfylla följande krav:

- (a) Produkten har sitt ursprung i en viss ort, region eller ett visst land.
- (b) Dess särskilda kvalitet, anseende eller andra egenskaper kan huvudsakligen tillskrivas det geografiska ursprunget.
- (c) Minst ett av produktionsleden för produkten äger rum i det avgränsade geografiska området.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

AVDELNING II

REGISTRERING AV GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

Sökande

1. Ansökningar om registrering av geografiska beteckningar får endast lämnas in av en producentgrupp som producerar den produkt (*ansökande producentgrupp*) vars namn föreslås för registrering. Regionala eller lokala offentliga organ får hjälpa till vid utarbetandet av ansökan och i det relaterade förfarandet.
2. En myndighet som utsetts av en medlemsstat får anses vara en ansökande producentgrupp vid tillämpning av denna avdelning, om det inte är möjligt för de berörda producenterna att bilda en grupp på grund av sitt antal, sitt geografiska läge eller sin organisatoriska karaktär. Om sådant företrädande äger rum ska skälen för detta anges i den ansökan som avses i artikel 11.3.
3. En enskild producent får anses vara en ansökande producentgrupp vid tillämpning av denna avdelning om båda följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Personen i fråga är den enda producent som är beredd att lämna in en ansökan om registrering av en geografisk beteckning.
 - (b) Det berörda geografiska området avgränsas genom naturliga särdrag utan hänvisning till fastighetsgränser och har egenskaper som skiljer sig väsentligt från dem i angränsande områden eller så har produkten andra egenskaper än de produkter som framställs i angränsande områden.
4. När det gäller en geografisk beteckning som avser ett gränsöverskridande geografiskt område får producentgrupper från olika medlemsstater lämna in en gemensam ansökan om registrering av en geografisk beteckning från endera av medlemsstaterna. Om det gränsöverskridande geografiska området rör en medlemsstat och ett tredjeland får de lämna in en gemensam ansökan om registrering till den nationella myndigheten i den berörda medlemsstaten. Om det gränsöverskridande geografiska området rör flera tredjeländer får flera producentgrupper lämna in en gemensam ansökan till immaterialrättsmyndigheten.

Artikel 7

Produktspecifikation

1. Hantverks- och industriprodukter vars namn är registrerade som en geografisk beteckning ska överensstämma med en produktspecifikation som ska innehålla åtminstone följande:
 - (a) Det namn som ska skyddas som geografisk beteckning, vilket får vara antingen ett geografiskt namn på den plats där en specifik produkt framställs eller ett

namn som används i handeln eller i vardagsspråket för att beskriva den specifika produkten i det avgränsade geografiska området.

- (b) En beskrivning av produkten, i lämpliga fall inbegripet råvarorna.
 - (c) En närmare beskrivning av det avgränsade geografiska område genom vilket det samband som avses i led g uppstår.
 - (d) Bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska område som avses i artikel 5 c.
 - (e) En beskrivning av den metod som använts för att producera eller framställa produkten och, när det är lämpligt, av de traditionella och specifika metoder som använts.
 - (f) Uppgifter om förpackning i det fall den ansökande producentgruppen fastställer och ger tillräcklig produktspecifik motivering till att förpackningen ska äga rum i det avgränsade geografiska området i syfte att trygga kvaliteten eller säkerställa ursprung eller kontroll, med beaktande av unionsrätten, särskilt om den fria rörligheten för varor och tjänster.
 - (g) Närmare uppgifter som fastställer sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos produkten och det geografiska ursprung som avses i artikel 5 b.
 - (h) Eventuella märkningsregler för produkten i fråga.
 - (i) Andra gällande krav om sådana föreskrivs av medlemsstaterna eller av en producentgrupp, i tillämpliga fall, med beaktande av att dessa krav ska vara objektiva, icke-diskriminerande och förenliga med unionsrätten.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om begränsning av de uppgifter som ingår i den produktspecifikation som avses i punkt 1, i de fall en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar samt med bestämmelser om mallen för produktspecifikationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 8

Sammanfattande dokument

1. Det sammanfattande dokumentet ska innehålla följande:
- (a) De viktigaste uppgifterna i produktspecifikationen:
 - i) Namnet.
 - ii) En beskrivning av produkten och i förekommande fall de särskilda regler som gäller för förpackning och märkning.
 - iii) En kortfattad beskrivning av hur det geografiska området avgränsas.
 - (b) En beskrivning av det samband mellan produkten och det geografiska ursprunget som avses i artikel 7.1 g och i förekommande fall de särskilda delar av produktbeskrivningen eller framställningsmetoden som stöder detta samband.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter om formatet för och presentationen online av det sammanfattande dokument som föreskrivs i punkt 1. Dessa

genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 9

Dokumentation som åtföljer ansökan om registrering

1. Den dokumentation som åtföljer ansökan om registrering (*åtföljande dokumentation*) ska innehålla följande:
 - (a) Information om föreslagna begränsningar av användningen eller skyddet av den geografiska beteckningen samt eventuella övergångsåtgärder som den ansökande producentgruppen eller de nationella myndigheterna föreslår till följd av det nationella gransknings- och invändningsförfarandet.
 - (b) Den ansökande producentgruppens namn och kontaktuppgifter.
 - (c) Namn på och kontaktuppgifter för den behöriga myndigheten och/eller det produktcertifieringsorgan som kontrollerar överensstämmelsen med bestämmelserna i produktspecifikationen.
 - (d) Uppgift om huruvida sökanden vill få domännamnsmeddelanden i den mening som avses i artikel 31.
 - (e) All annan information som anses vara relevant av medlemsstaten eller av sökanden.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera denna förordning genom att förtydliga kraven eller förteckna ytterligare delar som ska ingå i den åtföljande dokumentationen.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter om formatet för och presentationen online av den åtföljande dokumentationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 10

Registreringsavgifter

1. Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina kostnader för förvaltningen av det system med geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter som föreskrivs i denna förordning, inbegripet kostnaderna för handläggning av ansökningar, invändningar, ansökningar om ändringar och begäranden om avregistrering.
2. Om en medlemsstat tar ut en avgift ska avgiftsnivån vara rimlig, främja konkurrenskraften hos producenterna av produkter med de geografiska beteckningarna och ta hänsyn till situationen för mikroföretag samt små och medelstora företag.
3. Immaterialrättsmyndigheten får inte ta ut någon avgift för något förfarande enligt denna förordning.
4. Genom undantag från punkt 3 i denna artikel ska immaterialrättsmyndigheten ta ut en avgift vid det förfarande för direkt registrering som avses i artikel 15, vid det förfarande som avses i artikel 17.3 och för överklaganden till de överklagandenämnder som avses i artikel 30. Avgifter får också tas ut för ändringar

av produktspecifikationen och avregistrering, om förfarandet gäller ett namn som har registrerats i enlighet med artikel 15 eller 17.3.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa beloppen för de avgifter som immaterialrättsmyndigheten tar ut och hur de ska betalas eller, när det gäller avgiften för överklagande till överklagandenämnderna, återbetalas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Kapitel 2

Nationellt skede i registreringen

Artikel 11

Utseende av behörig myndighet och förfarande för nationell ansökan

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna artikel och artikel 15 ska varje medlemsstat upprätthålla eller utse en behörig myndighet för hanteringen av den nationella fasen för registrering och andra förfaranden för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna artikel och artikel 15 ska en ansökan om registrering av en geografisk beteckning med ursprung i unionen ställas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den berörda produkten har sitt ursprung.
3. Ansökningarna ska innehålla
 - (a) den produktspecifikation som avses i artikel 7,
 - (b) det sammanfattande dokument som avses i artikel 8,
 - (c) den åtföljande dokumentation som avses i artikel 9.
4. Två eller fler medlemsstater får komma överens om att den behöriga myndigheten i en medlemsstat ansvarar för den nationella fasen för registrering och andra förfaranden, inbegripet inlämning av unionsansökan till immaterialrättsmyndigheten, även på den andra medlemsstatens eller de andra medlemsstaternas vägnar.

Artikel 12

Behöriga myndigheters granskning

Den behöriga myndigheten ska granska ansökan och kontrollera att produkten uppfyller de krav för geografiska beteckningar som avses i artikel 5 och att den information som krävs för registrering enligt artiklarna 7, 8 och 9 har tillhandahållits.

Artikel 13

Nationellt invändningsförfarande

1. Efter det att den granskning som avses i artikel 12 har slutförts ska den behöriga myndigheten genomföra ett nationellt invändningsförfarande. Detta förfarande ska säkerställa att ansökan offentliggörs och att varje person som har ett berättigat intresse och som är etablerad eller bosatt på territoriet i den medlemsstat som ansvarar för den nationella fasen för registreringen eller i de medlemsstater där

produkten har sitt ursprung (*nationell invändare*) får lämna in en invändning mot ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som ansvarar för den nationella fasen för registreringen inom minst 60 dagar från offentliggörandet av ansökan.

2. Den behöriga myndigheten ska fastställa detaljerade arrangemang för invändningsförfarandet. Dessa detaljerade arrangemang får omfatta kriterier för att en invändning ska kunna tas upp till prövning, en period för samråd mellan sökanden och varje nationell invändare samt inlämning av en rapport från sökanden om resultatet av samråden, inklusive om eventuella ändringar som sökanden har gjort i ansökan.

Artikel 14

Beslut om nationell ansökan

1. Om den behöriga myndigheten anser att kraven i denna förordning är uppfyllda efter att ha granskat ansökan om registrering och bedömt resultaten av eventuella mottagna invändningar och eventuella ändringar i ansökan som överenskommits med sökanden, ska den behöriga myndigheten fatta ett positivt beslut och lämna in en unionsansökan om registrering enligt artikel 17.
2. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att beslutet offentliggörs och att personer som har ett berättigat intresse ges tillfälle att överklaga. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att den produktspecifikation som ligger till grund för dess positiva beslut offentliggörs och att den finns tillgänglig i elektronisk form.

Artikel 15

Direkt registrering

1. Genom undantag från artikel 11 ska kommissionen ges befogenhet att undanta en medlemsstat från skyldigheten att utse en behörig myndighet i enlighet med artikel 11.1 och att handlägga ansökningar om geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på nationell nivå, om medlemsstaten inom sex månader från denna förordnings ikraftträdande tillhandahåller kommissionen belägg som visar att följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Den berörda medlemsstaten har inget nationellt sui generis-system för förvaltningen av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
 - (b) Den berörda medlemsstaten lämnar in en begäran om undantag till kommissionen, åtföljt av en bedömning som visar att det lokala intresset av att skydda hantverks- och industriprodukter med en geografisk beteckning är litet.
2. Kommissionen får begära ytterligare information från medlemsstaten innan den antar ett kommissionsbeslut om det undantag som avses i punkt 1.
3. Om en medlemsstat utnyttjar undantaget i enlighet med punkt 1 ska en ansökan från en producentgrupp i den medlemsstaten om registrering, avregistrering eller ändring av produktspecifikationen för en geografisk beteckning med ursprung i unionen ställas direkt till immaterialrättsmyndigheten.
4. En medlemsstat som har utnyttjat undantaget i enlighet med punkt 1 får besluta att inte längre omfattas av detta undantag och utse en behörig myndighet för

handläggningen av ansökningar om geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Ett sådant beslut ska inte påverka pågående registreringsförfaranden. Medlemsstaten ska skriftligen underrätta kommissionen om sitt beslut att inte längre omfattas av undantaget.

5. Om antalet direkta ansökningar som lämnats in av sökande från en medlemsstat som har beviljats undantag väsentligen överstiger uppskattningen i den bedömning som medlemsstaten lämnat in i enlighet med punkt 1, får kommissionen återkalla det beslut som avses i punkt 2.
6. Medlemsstaten ska tillhandahålla kommissionen och immaterialrättsmyndigheten uppgifter om en kontaktpunkt, oberoende av sökanden, för alla tekniska frågor som rör produkten och ansökan.
7. Immaterialrättsmyndigheten ska kommunicera med både sökanden och den kontaktpunkt som avses i punkt 6 om alla tekniska frågor som rör ansökan.
8. På immaterialrättsmyndighetens begäran ska medlemsstaten inom 60 dagar från en sådan begäran tillhandahålla stöd genom kontaktpunkten, särskilt avseende granskningsförfarandet. På medlemsstatens begäran får tidsfristen förlängas med 60 dagar. Detta stöd ska omfatta granskning av vissa specifika aspekter av de ansökningar som sökanden lämnar in till immaterialrättsmyndigheten, verifiering av vissa uppgifter i ansökningarna, utfärdande av försäkringar rörande sådana uppgifter och svar på andra begäranden om förtydliganden som immaterialrättsmyndigheten ställer i samband med ansökningarna.
9. Om medlemsstaten inte tillhandahåller stöd genom kontaktpunkten inom den tidsfrist som anges i punkt 8 ska ansökan betraktas som inte inlämnad.
10. Registreringsavgifter får tillämpas och betalas till immaterialrättsmyndigheten. Sådana avgifter ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10.5.
11. Artiklarna 6–9, 11–14 och 16–30 ska i tillämpliga delar gälla för det förfarande för direkt registrering som avses i den här artikeln, med undantag för de granskningsperioder som avses i artikel 19.2 och skyldigheten att genomföra ett nationellt invändningsförfarande enligt artikel 13, som inte ska gälla.
12. För ansökningar om direkt registrering ska samråd med den rådgivande nämnd som avses i artikel 33 krävas.
13. I förfarandet för direkt registrering får varje person med ett berättigat intresse lämna in en invändning till immaterialrättsmyndigheten i enlighet med artikel 21.
14. Denna artikel ska inte tillämpas på ansökningar om registrering från tredjeländer.
15. Medlemsstater som tillämpar det förfarande som anges i denna artikel ska inte undantas från skyldigheterna i artiklarna 45–58 i fråga om kontroller och tillsyn.
16. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare uppgifter om kriterierna för ansökan om direkt registrering och om förfarandena för utarbetande och inlämning av de direkta ansökningarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 16

Tillfälligt nationell skydd

1. En medlemsstat får på nationell nivå tillfälligt bevilja skydd under en övergångsperiod för en geografisk beteckning, med verkan från och med den dag då ansökan om registrering inkom till immaterialrättsmyndigheten.
2. Det tillfälliga nationella skyddet ska upphöra att gälla antingen den dag då ett beslut om ansökan om registrering antas eller den dag då ansökan om registrering dras tillbaka.
3. Om den geografiska beteckningen inte registreras enligt denna förordning ska den berörda medlemsstaten bära hela ansvaret för effekterna av ett sådant tillfälligt nationellt skydd under en övergångsperiod.
4. Åtgärder som medlemsstaterna vidtar i enlighet med denna artikel ska endast ha verkan nationellt och ska inte påverka unionens inre marknad eller den internationella handeln.

Kapitel 3

Unionsskede i registreringen

AVSNITT 1

FÖRFARANDE I UNIONSSKEDET

Artikel 17

Unionsansökan

1. För geografiska beteckningar som avser produkter som har sitt ursprung i unionen ska en unionsansökan om registrering som en medlemsstat lämnar in till immaterialrättsmyndigheten innehålla
 - (a) det sammanfattande dokument som avses i artikel 8,
 - (b) den åtföljande dokumentation som avses i artikel 9,
 - (c) en förklaring från den medlemsstat till vilken ansökan ursprungligen ställdes som bekräftar att ansökan uppfyller villkoren för registrering enligt denna förordning,
 - (d) hänvisningen till det elektroniska offentliggörandet av den produktspecifikation som avses i artikel 7.
2. Det elektroniska offentliggörande som avses i punkt 1 d ska hållas uppdaterat.
3. För geografiska beteckningar som avser produkter som har sitt ursprung i ett tredjeland eller i tredjeländer ska en ansökan om registrering som lämnas in till immaterialrättsmyndigheten innehålla
 - (a) den produktspecifikation som avses i artikel 7, tillsammans med hänvisningen till dess offentliggörande,
 - (b) det sammanfattande dokument som avses i artikel 8,
 - (c) den åtföljande dokumentation som avses i artikel 9,
 - (d) rättsligt bevis på skydd av den geografiska beteckningen i ursprungslandet,

- (e) en fullmakt om sökanden företräds av ett ombud.
4. En gemensam ansökan om registrering enligt artikel 6.4 ska lämnas in till immaterialrättsmyndigheten av en av de berörda medlemsstaterna eller av den ansökande producentgruppen i ett tredjeland, direkt eller genom det tredjelandets behöriga myndighet. Om det gränsöverskridande området rör en medlemsstat och ett tredjeland ska den gemensamma ansökan lämnas in av den berörda medlemsstaten.
 5. Den gemensamma ansökan som avses i artikel 6.4 ska i förekommande fall innehålla de handlingar som förtecknas i punkterna 1 och 2 i den här artikeln från berörda medlemsstater eller tredjeländer. Det nationella förfarande för ansökan, den granskning och det invändningsförfarande enligt artiklarna 11, 12 och 13 som hör samman därmed ska genomföras i alla berörda medlemsstater och tredjeländer.
 6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa förfaranden och villkor för utarbetande och inlämning av unionsansökningar om registrering.
 7. Kommissionen får anta genomförandakter med närmare bestämmelser om förfarandena och mallen för och presentationen av unionsansökningar om registrering, även för ansökningar som rör mer än ett nationellt territorium. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 18

Inlämning av unionsansökan

1. En unionsansökan om registrering av en geografisk beteckning, även en direkt registrering som avses i artikel 15, ska lämnas in till immaterialrättsmyndigheten på elektronisk väg, genom ett digitalt system, av den behöriga myndigheten i medlemsstaten eller, om artikel 15 är tillämplig, av den berörda producentgruppen. Det digitala systemet ska ha kapacitet att göra det möjligt att lämna in ansökningar till en medlemsstats behöriga myndigheter, och ska kunna användas av en medlemsstat i dess nationella förfarande.
2. Om ansökan om registrering avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska ansökan lämnas in till immaterialrättsmyndigheten, antingen direkt av den ansökande producentgruppen eller av det berörda tredjelandets behöriga myndighet. Det digitala system som avses i punkt 1 ska ha kapacitet att göra det möjligt för en ansökande producentgrupp som är etablerad i ett tredjeland och behöriga myndigheter i det berörda tredjelandet att lämna in sådana ansökningar. Den ansökande producentgruppen och de behöriga myndigheterna i det berörda tredjelandet ska anses vara part i förfarandet.
3. När unionsansökan lämnas in ska immaterialrättsmyndigheten offentliggöra denna i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.

Artikel 19

Granskning och offentliggörande för invändning

1. Immaterialrättsmyndigheten ska granska varje ansökan om registrering som den tar emot i enlighet med artikel 17.1. Denna granskning ska utgöras av en kontroll av att
 - (a) det inte finns några uppenbara fel,

- (b) de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 17 är fullständiga, och
 - (c) det sammanfattande dokumentet är exakt och tekniskt till sin natur och överensstämmer med artikel 8.
2. I granskningen ska hänsyn tas till resultatet av det preliminära nationella förfarande som genomförs av den berörda medlemsstaten, såvida inte artikel 15 tillämpas.
 3. Den granskning som utförs enligt punkt 1 ska slutföras inom sex månader. Om granskningsperioden överskrider eller sannolikt kommer att överskrida sex månader ska immaterialrättsmyndigheten skriftligen informera sökanden om anledningen till dröjsmålet.
 4. Immaterialrättsmyndigheten får begära kompletterande information från den berörda medlemsstaten. Om ansökan lämnas in av en producentgrupp från ett tredjeland eller av ett tredjelands behöriga myndighet, ska producentgruppen eller den behöriga myndigheten tillhandahålla kompletterande information på immaterialrättsmyndighetens begäran.
 5. När immaterialrättsmyndigheten samråder med den rådgivande nämnd som avses i artikel 33 ska sökanden underrättas om detta och den period som avses i punkt 2 i denna artikel ska upphöra att löpa.
 6. Om immaterialrättsmyndigheten, på grundval av den granskning som utförts i enlighet med punkt 1, konstaterar att ansökan är ofullständig eller felaktig, ska immaterialrättsmyndigheten sända sina synpunkter till den medlemsstat som ansökan kommer ifrån eller, när det gäller ansökningar från tredjeland, till den relevanta producentgrupp eller behöriga myndighet som lämnade in unionsansökan och begära att ansökan slutförs eller korrigeras inom 60 dagar. Om medlemsstaten eller, när det gäller ansökningar från tredjeland, den relevanta producentgruppen eller behöriga myndigheten inte slutför ansökan inom tidsfristen ska ansökan anses ha dragits tillbaka eller, om den inte har korrigerats, avslås i enlighet med artikel 24.2.
 7. Om immaterialrättsmyndigheten, på grundval av den granskning som utförts i enlighet med punkt 1, anser att villkoren i denna förordning är uppfyllda ska den för eventuella invändningar offentliggöra det sammanfattande dokumentet och hänvisningen till produktspecifikationen på den berörda medlemsstatens webbplats i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Det sammanfattande dokumentet ska offentliggöras på unionens officiella språk.

Artikel 20

Nationellt bestridande av en ansökan

1. Medlemsstaterna ska hålla immaterialrättsmyndigheten informerad om eventuella nationella administrativa och rättsliga förfaranden som kan påverka registreringen av en geografisk beteckning.
2. Immaterialrättsmyndigheten ska undantas från skyldigheten att följa tidsfristen för att utföra den granskning som anges i artikel 19.2 och att informera sökanden om anledningen till dröjsmålet om den tar emot ett meddelande från en medlemsstat rörande en ansökan om registrering i enlighet med artikel 14.1, i vilket
 - (a) immaterialrättsmyndigheten informeras om att det beslut som avses i artikel 14.1 har ogiltigförklarats på nationell nivå genom ett omedelbart tillämpligt men inte slutligt rättsligt avgörande, eller

- (b) en begäran framställs till immaterialrättsmyndigheten om att den tillfälligt ska avbryta granskningen eftersom nationella administrativa eller rättsliga förfaranden har inletts för att bestrida ansökans giltighet och medlemsstaten anser att dessa förfaranden har giltig grund.
3. Undantaget i punkt 2 ska gälla till dess att medlemsstaten har informerat immaterialrättsmyndigheten om att den ursprungliga ansökan har återupprättats eller om att medlemsstaten drar tillbaka sin begäran om avbrytande.
4. Om det rättsliga avgörande som avses i punkt 2 har vunnit laga kraft ska medlemsstaten vid behov dra tillbaka eller ändra ansökan.

Artikel 21

Förfarande för invändningar och synpunkter

1. Inom tre månader från dagen för offentliggörande i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter av det sammanfattande dokumentet och hänvisningen till den produktspecifikation som avses i artikel 7 får en invändare lämna in en invändning eller ett meddelande med synpunkter till immaterialrättsmyndigheten. Sökanden och invändaren ska anses vara part i förfarandet.
2. En invändare får vara de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller i ett tredjeland, eller en fysisk eller juridisk person med ett berättigat intresse som är etablerad eller bosatt i ett tredjeland eller i en annan medlemsstat och som inte kan betraktas som nationell invändare enligt artikel 13.1.
3. Immaterialrättsmyndigheten ska kontrollera om invändningen kan tas upp till prövning. Om immaterialrättsmyndigheten anser att invändningen kan tas upp till prövning ska den inom 60 dagar från det att invändningen togs emot uppmana invändaren och sökanden att inleda lämpliga samråd, vilka ska pågå under en skälig tidsperiod på högst tre månader. Immaterialrättsmyndigheten får när som helst under den tidsperioden på endera partens begäran förlänga tidsfristen för samråden med högst tre månader. Immaterialrättsmyndigheten får erbjuda medling för samråd mellan sökanden och invändaren i enlighet med artikel 170 i förordning (EU) 2017/1001.
4. Sökanden och invändaren ska ge varandra relevant information under samrådet för att bedöma om ansökan om registrering uppfyller villkoren i denna förordning.
5. Immaterialrättsmyndigheten får när som helst under invändningsförfarandet samråda med den rådgivande nämnd som avses i artikel 33, varvid parterna ska underrättas och den period som avses i punkt 2 ska upphöra att löpa.
6. Den sökande som är etablerad i tredjelandet eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat eller i det tredjeland varifrån unionsansökan om registrering lämnades in ska inom en månad från avslutandet av de samråd som avses i punkt 2 underrätta immaterialrättsmyndigheten om resultatet av samråden, om huruvida en överenskommelse har nåtts med en eller alla invändare och om eventuella resulterande ändringar i ansökan som sökanden gjort. Invändaren får också underrätta immaterialrättsmyndigheten om sin ståndpunkt när samråden avslutats.
7. Om det till följd av samråden görs ändringar av de uppgifter som har offentliggjorts i enlighet med artikel 19.6 ska immaterialrättsmyndigheten göra en ny granskning av den ändrade ansökan. Om ändringarna i ansökan om registrering är väsentliga och

om immaterialrättsmyndigheten anser att den ändrade ansökan uppfyller villkoren för registrering ska den offentliggöra den ändrade ansökan på nytt i enlighet med den punkten.

8. De myndigheter och personer som får agera som invändare får lämna in ett meddelande med synpunkter till immaterialrättsmyndigheten. Den behöriga myndighet eller person som har lämnat in ett meddelande med synpunkter ska inte anses vara part i förfarandet.
9. Immaterialrättsmyndigheten får delge sökanden och invändaren meddelandet med synpunkter.
10. För att underlätta den officiella inlämningen av synpunkter och förbättra hanteringen av invändningsförfarandet får kommissionen anta genomförandeakter som fastställer nödvändiga bestämmelser om inlämning av dessa officiella synpunkter och närmare anger formatet för och presentationen online av invändningar och förfaranden för synpunkter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 22

Möjlighet att ta upp invändningar till prövning och skäl för invändningar

1. En invändning som lämnas in i enlighet med artikel 21 ska endast kunna tas upp till prövning om den innehåller en förklaring om att ansökan kan strida mot villkoren i punkt 2 i den här artikeln och innehåller en motiverad invändning som utformats i enlighet med mallen i bilaga 3. En invändning som inte innehåller en motiverad invändning ska vara ogiltig.
2. Vid invändningar får det namn för vilket en ansökan om registrering lämnats in inte registreras, om
 - (a) den föreslagna geografiska beteckningen inte uppfyller de krav för skydd som fastställs i denna förordning,
 - (b) registreringen av den föreslagna geografiska beteckningen skulle strida mot artikel 37, 38 eller 39,
 - (c) registreringen av den föreslagna geografiska beteckningen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn eller varumärke eller för produkter som lagligen har saluförts under minst fem år före det offentliggörande som avses i artikel 18.3.
3. Huruvida invändningen kan tas upp till prövning och skälen till invändningen ska bedömas av immaterialrättsmyndigheten med avseende på unionens territorium.

Artikel 23

Övergångsperiod för användningen av geografiska beteckningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 42 får immaterialrättsmyndigheten vid tidpunkten för registreringen besluta att bevilja en övergångsperiod på upp till fem år för att, beträffande produkter som har sitt ursprung i en medlemsstat eller ett tredjeland och vars beteckning består av eller innehåller ett namn som strider mot artikel 35, göra det möjligt att fortsätta att använda den beteckning med vilken produkterna salufördes, under förutsättning att det lämnats in en grundad invändning som kan tas upp till prövning enligt artikel 13 eller artikel 21 mot ansökan om

registrering av den geografiska beteckning vars skydd sådan användning strider mot, som visar att

- (a) registreringen av den geografiska beteckningen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn i produktbeteckningen,
 - (b) produkterna har saluförts lagligen med det namnet i produktbeteckningen inom det berörda territoriet under minst fem år före dagen för det offentliggörande som avses i artikel 18.3.
2. Immaterialrättsmyndigheten får besluta att förlänga den övergångsperiod som beviljas enligt punkt 1 upp till 15 år eller tillåta fortsatt användning i upp till 15 år, förutsatt att det också visas att
- (a) namnet i den beteckning som avses i punkt 1 har använts lagligen utan uppehåll på ett vederbörligt sätt i minst 25 år innan ansökan om registrering av den berörda geografiska beteckningen ingavs till immaterialrättsmyndigheten,
 - (b) användningen av namnet i den beteckning som avses i punkt 1 aldrig har syftat till att utnyttja anseendet hos det produktnamn som har registrerats som geografisk beteckning, och
 - (c) konsumenterna inte har vilseletts eller inte har kunnat vilseledas om produktens verkliga ursprung.
3. Det beslut om beviljande av en övergångsperiod som avses i punkt 1 ska offentliggöras i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
4. När en beteckning som avses i punkt 1 används ska en tydlig och väl synlig uppgift om ursprungslandet finnas med i märkningen.
5. För att lösa tillfälliga svårigheter när det gäller det långsiktiga målet att säkerställa att samtliga producenter av en produkt med en geografisk beteckning i det berörda området uppfyller kraven i den tillhörande produktspecifikationen får en medlemsstat bevilja en övergångsperiod för efterlevnad på upp till tio år med verkan från och med den dag då ansökan lämnas in till immaterialrättsmyndigheten, förutsatt att de berörda aktörerna lagligen har salufört produkterna i fråga och kontinuerligt använt de berörda namnen under minst fem år innan det att ansökan lämnades in till medlemsstatens myndigheter och har påpekat detta i det nationella invändningsförfarande som avses i artikel 13.
6. Punkt 5 ska gälla i tillämpliga delar för en geografisk beteckning som avser ett geografiskt område i ett tredjeland, med undantag för det nationella invändningsförfarandet.

Artikel 24

Immaterialrättsmyndighetens beslut om ansökan om registrering

- 1. När förfarandet för invändning och meddelande med synpunkter har avslutats ska immaterialrättsmyndigheten slutföra sin granskning, med hänsyn till eventuella övergångsperioder, resultatet av invändningsförfarandet, eventuella meddelanden med synpunkter som tagits emot samt eventuella frågor som uppkommit till följd av granskningen och som kan leda till en ändring av det sammanfattande dokumentet.
- 2. Om immaterialrättsmyndigheten, på grundval av den information den har tillgång till från den granskning som utförts i enlighet med artikel 19, anser att något av de krav

som avses i den artikeln inte är uppfyllda ska den anta ett beslut om att avslå ansökan om registrering.

3. Om ansökan uppfyller kraven i artikel 17 och immaterialrättsmyndigheten inte tar emot någon grundad invändning som kan tas upp till prövning, ska immaterialrättsmyndigheten anta ett beslut om registrering av namnet.
4. Om immaterialrättsmyndigheten tar emot en grundad invändning som kan tas upp till prövning, och en överenskommelse har nåtts efter de samråd som avses i artikel 21.3, ska immaterialrättsmyndigheten efter att ha kontrollerat att överenskommelsen är förenlig med unionsrätten anta ett beslut om registrering av namnet. När det gäller sådana standardändringar som avses i artikel 28.2 b ska immaterialrättsmyndigheten anta ett beslut om ändring av den information som offentliggjorts i enlighet med artikel 19.6.
5. Om immaterialrättsmyndigheten tar emot en grundad invändning som kan tas upp till prövning, men ingen överenskommelse har nåtts efter de samråd som avses i artikel 21.3, ska immaterialrättsmyndigheten anta ett beslut om registrering.
6. Beslut om registrering enligt punkterna 3–5 som antas av immaterialrättsmyndigheten ska, när så är lämpligt, innehålla bestämmelser om eventuella villkor för registreringen och om att i informationssyfte på nytt offentliggöra den information som offentliggjorts för invändning i enlighet med artikel 19.7 i unionsregistret över geografiska beteckningar, vid eventuella nödvändiga ändringar som inte är väsentliga.
7. Beslut som antas av immaterialrättsmyndigheten ska offentliggöras i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på unionens samtliga officiella språk. Hänvisningen till produktens namn, produktens klass, beteckningar i ursprungslandet eller ursprungsländerna samt hänvisningen till det beslut som offentliggjorts i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 25

Kommissionens beslut

1. När det gäller sådana ansökningar om registrering som avses i artikel 17 får kommissionen, när som helst innan förfarandet har avslutats, på eget initiativ eller på en medlemsstats eller immaterialrättsmyndighetens initiativ, överta immaterialrättsmyndighetens befogenhet att fatta beslut om ansökan om registrering av den föreslagna geografiska beteckningen, om ett sådant beslut kan äventyra allmänintresset eller unionens handel eller yttre förbindelser. Immaterialrättsmyndigheten ska lämna in ett förslag till kommissionen om ett beslut enligt artikel 24.2–24.6. Kommissionen ska anta den slutliga akten om ansökan om registrering. Denna punkt ska i tillämpliga delar gälla för avregistrering och ändring av produktspecifikationen.
2. I sådana fall som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter om skydd av den geografiska beteckningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2 och ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.

3. Immaterialrättsmyndigheten ska säkerställa att kommissionen har tillgång till de handlingar som rör ansökningar om registrering, eventuella ändringar av produktspecifikationen och avregistrering genom det digitala system som avses i artiklarna 18.1 och 26.1.

Artikel 26

Unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter

1. Ett allmänt tillgängligt elektroniskt unionsregister över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska utvecklas, upprätthållas och underhållas av immaterialrättsmyndigheten för förvaltningen av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
2. Varje geografisk beteckning för hantverks- och industriprodukter ska anges som en ”skyddad geografisk beteckning” i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
3. När ett beslut om registrering av en skyddad geografisk beteckning träder i kraft ska immaterialrättsmyndigheten registrera följande uppgifter i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter:
 - (a) Produktens registrerade namn.
 - (b) Produktens klass.
 - (c) Hänvisningen till den akt genom vilken namnet registrerats.
 - (d) Angivande av ursprungslandet eller ursprungsländerna.
4. Geografiska beteckningar för produkter från tredjeländer som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal i vilket unionen är avtalsslutande part ska föras in i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Andra geografiska beteckningar än de som skyddas i unionen enligt artikel 7 i förordning (EU) 2019/5713 ska registreras genom genomförandeakter som antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.
5. Varje geografisk beteckning ska föras in i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på originalspråket. Om originalspråket inte skrivs med latinska bokstäver ska den geografiska beteckningen transkriberas till latinska bokstäver och båda versionerna av den geografiska beteckningen ska föras in i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och ha lika giltighet.
6. Kommissionen ska offentliggöra och regelbundet uppdatera både förteckningen över de internationella avtal som avses i punkt 2 och förteckningen över geografiska beteckningar som skyddas av dessa avtal.
7. Immaterialrättsmyndigheten ska bevara dokumentation om registreringen av en geografisk beteckning i digital form eller pappersform under den geografiska beteckningens giltighetstid, och i tio år efter avregistrering.
8. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer innehållet i och presentationen av unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 27

Utdrag ur unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter

1. Immaterialrättsmyndigheten ska säkerställa att vem som helst ska kunna ladda ned ett officiellt utdrag ur unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter som styrker registreringen av en geografisk beteckning och innehåller relevanta uppgifter, inklusive datumet för ansökan om registrering av den geografiska beteckningen eller andra prioritetsdatum. Detta officiella utdrag får användas som ett äkta certifikat i rättsliga förfaranden vid en allmän domstol, skiljedomstol eller liknande organ.
2. Den ansökande producentgruppen eller, om artikel 6.3 är tillämplig, den enskilda producenten ska identifieras som innehavare av registreringen i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och i det officiella utdrag som avses i punkt 1 i denna artikel.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer formatet för och presentationen online av utdrag ur unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 28

Ändring av en produktspecifikation

1. En producentgrupp som har ett berättigat intresse får ansöka om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för en registrerad geografisk beteckning.
2. Ändringar av en produktspecifikation ska delas upp i följande två kategorier:
 - (a) Unionsändringar, vilka kräver ett invändningsförfarande på unionsnivå.
 - (b) Standardändringar, vilka ska behandlas av medlemsstaterna eller tredjeländer.
3. En ändring ska anses vara en unionsändring om den innebär en ändring av det sammanfattande dokumentet och om något av följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Ändringen innefattar en ändring av namnet eller användningen av namnet.
 - (b) Ändringen riskerar att upphäva det samband med det geografiska området som avses i det sammanfattande dokumentet.
 - (c) Ändringen innebär ytterligare begränsningar vad gäller saluföringen av produkten.
4. Unionsändringar ska godkännas av immaterialrättsmyndigheten eller, om artikel 25 är tillämplig, av kommissionen. Godkännandeförfarandet ska i tillämpliga delar följa förfarandet och kraven för offentliggörande i artiklarna 6–25.
5. Alla andra ändringar av produktspecifikationen för en registrerad geografisk beteckning som inte är unionsändringar i enlighet med punkt 3 ska anses vara standardändringar.
6. Ansökningar om ändring enligt punkt 2 som lämnats in av ett tredjeland eller producenter som är etablerade i ett tredjeland ska innehålla bevis för att den begärda ändringen är förenlig med de lagar om skydd av geografiska beteckningar som gäller i det tredjelandet.

7. Om en ansökan om en unionsändring avseende en geografisk beteckning i en medlemsstat också avser standardändringar, ska immaterialrättsmyndigheten endast granska unionsändringarna. Eventuella standardändringar ska betraktas som inte inlämnade. Granskningen av sådana ansökningar ska inriktas på de föreslagna unionsändringarna. Vid behov får den berörda medlemsstaten eller immaterialrättsmyndigheten uppmana sökanden att ändra andra delar av produktspecifikationen.
8. Standardändringar ska godkännas av de medlemsstater eller tredjeländer på vars territorium den berörda produktens geografiska område är beläget. Sådana ändringar ska meddelas immaterialrättsmyndigheten. Om artikel 25 är tillämplig ska immaterialrättsmyndigheten godkänna standardändringarna. Immaterialrättsmyndigheten ska offentliggöra dessa ändringar i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
9. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om förfarandena och mallen för och presentationen av en ansökan om en unionsändring, och om förfarandena och mallen för standardändringar och hur de ska meddelas till immaterialrättsmyndigheten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 29

Avregistrering

1. Immaterialrättsmyndigheten får, på eget initiativ eller på vederbörligen motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett berättigat intresse, besluta att avregistrera en geografisk beteckning i följande fall:
 - (a) Efterlevnad av kraven i produktspecifikationen kan inte längre säkerställas.
 - (b) Det har under minst sju på varandra följande år inte släppts ut några produkter med den geografiska beteckningen på marknaden.
2. Immaterialrättsmyndigheten får på begäran av den producentgrupp som framställer den produkt som saluförs med det registrerade namnet avregistrera namnet i fråga.
3. Artiklarna 6 och 19–25 ska gälla i tillämpliga delar för avregistreringsförfarandet.
4. Innan immaterialrättsmyndigheten beslutar att avregistrera en geografisk beteckning ska den samråda med medlemsstatens behöriga myndighet, tredjelandets behöriga myndigheter eller, om möjligt, med den producentgrupp i tredjelandet som ansökte om registrering av den berörda geografiska beteckningen, såvida inte avregistreringen begärs direkt av de ursprungliga sökandena. Om den geografiska beteckningen har registrerats i enlighet med artikel 15 ska immaterialrättsmyndigheten samråda med den rådgivande nämnd som avses i artikel 33.
5. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfarandena och mallen för avregistrering och om presentationen av de begäranden som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 30

Överklagande

1. Varje part i ett förfarande som regleras i denna förordning och som påverkas negativt av immaterialrättsmyndighetens beslut i det förfarandet får överklaga beslutet till de överklagandenämnder som avses i artikel 34. Immaterialrättsmyndighetens överklagade beslut ska få verkan först från och med dagen för utgången av den överklagandeperiod som avses i punkt 3. Ingivandet av överklagandet ska ha suspensiv verkan. Medlemsstaterna ska också ha rätt att ansluta sig till förfarandet.
2. Beslut som inte avslutar förfarandet för någon part får endast överklagas i samband med att det slutliga beslutet överklagas.
3. En överklagandeskrivelse ska inges till immaterialrättsmyndigheten inom två månader från dagen för offentliggörande av beslutet. Överklagandet ska inte anses ha getts in förrän överklagandeavgiften har betalats. Vid ett överklagande ska grunderna för överklagandet inges skriftligen inom fyra månader från dagen för offentliggörande av beslutet.
4. Överklagandenämnderna ska granska huruvida överklagandet kan tas upp till prövning.
5. Efter att ha granskat huruvida överklagandet kan tas upp till prövning ska överklagandenämnderna avgöra överklagandet. Överklagandenämnderna ska antingen utöva varje befogenhet som tillkommer den avdelning för geografiska beteckningar som ansvarade för det överklagade beslutet eller återförvisa ärendet till denna avdelning för geografiska beteckningar för ytterligare åtgärder. Överklagandenämnderna får på eget initiativ eller på skriftlig, motiverad begäran från en part samråda med den rådgivande nämnd som avses i artikel 33. Immaterialrättsmyndigheten får erbjuda medlingstjänster i enlighet med artikel 170 i förordning (EU) 2017/1001 i syfte att hjälpa parterna att nå en uppgörelse i godo.
6. Beslut av överklagandenämnderna i fråga om överklaganden får inom två månader från dagen för offentliggörandet av överklagandenämndernas beslut överklagas till tribunalen, grundat på åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av EUF-fördraget, åsidosättande av denna förordning eller åsidosättande av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller rörande maktmissbruk. Var och en som varit part i förfarandet vid överklagandenämnderna och som påverkas negativt av deras beslut, liksom varje medlemsstat, ska ha rätt att överklaga. Tribunalen ska vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut.
7. Beslut av överklagandenämnderna ska inte vinna laga kraft förrän efter utgången av överklagandeperioden eller, om talan har väckts inför tribunalen inom denna period, från dagen då sådan talan eller då eventuella överklaganden till domstolen av tribunalens beslut avvisats.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66 för att komplettera denna förordning genom att specificera
 - (a) innehållet i överklagandeskrivelsen enligt punkt 3 och förfarandet för att lämna in och pröva ett överklagande, och
 - (b) innehållet i och formen för överklagandenämndens beslut enligt punkt 5.

Artikel 31

Inrättande av ett informations- och meddelandesystem för domännamn

1. För domännamn som registrerats under en nationell toppdomän eller som administreras eller förvaltas av en registreringsenhet som är etablerad i unionen ska immaterialrättsmyndigheten tillhandahålla ett informations- och meddelandesystem för domännamn. När en ansökan om en geografisk beteckning lämnas in ska informations- och meddelandesystemet informera sökande av en geografisk beteckning om deras geografiska betecknings tillgänglighet som domännamn och, på frivillig basis, när ett domännamn som innehåller ett identiskt eller liknande namn som deras geografiska beteckning registreras (*domännamnsmeddelanden*).
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska registreringsenheter för nationella toppdomäner som är etablerade i unionen förse immaterialrättsmyndigheten med all den information och alla de data som de förfogar över och som krävs för att driva informations- och meddelandesystemet för domännamn.

AVSNITT 2

IMMATERIALRÄTTSMYNDIGHETENS ORGANISATION OCH UPPGIFTER NÄR DET GÄLLER GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 32

Avdelning för geografiska beteckningar

1. En avdelning för geografiska beteckningar vid immaterialrättsmyndigheten ska ansvara för att fatta beslut på immaterialrättsmyndighetens vägnar när det gäller
 - (a) ansökningar om registrering av geografiska beteckningar,
 - (b) ansökningar om ändring av geografiska beteckningar,
 - (c) invändningar mot ansökningar om att registrera eller ändra geografiska beteckningar,
 - (d) poster i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter,
 - (e) begäranden om avregistrering av geografiska beteckningar.
2. Beslut om invändning och avregistrering ska fattas av en panel bestående av tre ledamöter. Minst en ledamot ska vara jurist. Alla andra beslut som avses i punkt 1 ska fattas av en enda ledamot.

Artikel 33

Rådgivande nämnd för geografiska beteckningar

1. En rådgivande nämnd ska inrättas för att avge yttranden när så föreskrivs i denna förordning.
2. Avdelningen för geografiska beteckningar och överklagandenämnderna enligt artiklarna 32 och 34 får, och ska på begäran av kommissionen, samråda med den rådgivande nämnden om enskilda ansökningar i något skede av gransknings-, invändnings- eller överklagandeförfarandet enligt artiklarna 19, 21 och 30 samt i följande frågor:
 - (a) Bedömningen av kvalitetskriterierna.
 - (b) Fastställandet av anseende och renommé.

- (c) Bestämningen av ett namns generiska karaktär.
 - (d) Bedömningen av sund konkurrens vid handelstransaktioner och risken för att skapa förvirring för konsumenterna i händelse av konflikt mellan geografiska beteckningar och varumärken, homonymer eller befintliga produkter som saluförs lagligen.
3. Avdelningen för geografiska beteckningar och överklagandenämnderna ska samråda med den rådgivande nämnden om eventuell registrering av alla enskilda ansökningar som lämnats in genom det förfarande för direkt registrering som avses i artikel 15.
 4. Den rådgivande nämndens yttranden ska inte vara bindande för avdelningen för geografiska beteckningar och överklagandenämnderna.
 5. Den rådgivande nämnden ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare för kommissionen samt deras respektive suppleanter.
 6. Den rådgivande nämndens yttrande ska avgas i en panel bestående av tre ledamöter.
 7. Immaterialrättsmyndigheten ska offentliggöra förteckningen över ledamöterna i den rådgivande nämnden på sin webbplats och hålla den förteckningen uppdaterad.
 8. Utnämningsförfarandet för den rådgivande nämndens ledamöter samt dess verksamhet ska specificeras i nämndens arbetsordning som godkänns av styrelsen och ska offentliggöras.
 9. Mandaten för ledamöterna i den rådgivande nämnden ska vara upp till fem år. Dessa mandat får förnyas.
 10. Immaterialrättsmyndigheten ska tillhandahålla det logistiska stöd som den rådgivande nämnden behöver samt sekretariatshjälp för dess möten.

Artikel 34

Överklagandenämnder

Utöver de befogenheter som de tilldelats genom artikel 165 i förordning (EU) 2017/1001 ska de överklagandenämnder som inrättas genom den förordningen ansvara för att besluta om överklaganden av beslut som fattats av avdelningen för geografiska beteckningar vad gäller deras beslut om geografiska beteckningar som omfattas av artikel 28 i den här förordningen.

AVDELNING III

SKYDD AV GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 35

Skydd av geografiska beteckningar

1. Geografiska beteckningar som är införda i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska skyddas mot följande:
 - (a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av en geografisk beteckning för produkter som inte omfattas av registreringen om produkterna är identiska med eller liknar de produkter som är registrerade under den geografiska beteckningen i fråga eller om användningen av namnet innebär att den skyddade geografiska beteckningens anseende exploateras, försvagas, urvattnas eller skadas.
 - (b) Varje missbruk, imitation eller anspelning, även när produkternas eller tjänsternas verkliga ursprung anges eller den skyddade geografiska beteckningen har översatts eller åtföljs av uttryck som ”stil”, ”typ”, ”metod”, ”sådan som tillverkas i”, ”imitation”, ”smak”, ”liknande” eller dylikt.
 - (c) Alla andra osanna eller vilseledande uppgifter om härkomst, ursprung, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten som anges på den inre eller yttre förpackningen, i reklammaterial, i handlingar eller i information på webbplatser gällande produkterna, liksom paketering av produkterna i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produkternas ursprung.
 - (d) Alla andra förfaranden som kan vilseleda konsumenten om produkternas verkliga ursprung.
2. Vid tillämpning av punkt 1 b ska en anspelning på en geografisk beteckning anses föreligga om en term, skylt eller annan märkning eller förpackning ger normalt upplysta konsumenter en uppfattning om att det finns ett direkt och tydligt samband med den produkt som omfattas av den registrerade geografiska beteckningen, vilket gör att det registrerade namnets anseende exploateras, försvagas, urvattnas eller skadas.
3. Punkt 1 ska också gälla för domännamn som innehåller eller består av den registrerade geografiska beteckningen.
4. Det skydd som avses i punkt 1 är också tillämpligt på
 - (a) varor som förs in i unionens tullområde utan att övergå till fri omsättning i det området, och
 - (b) varor som säljs genom distansförsäljning, t.ex. e-handel.
5. Producentgruppen eller varje producent som har rätt att använda den skyddade geografiska beteckningen ska ha rätt att hindra alla tredje parter från att inom ramen för näringsverksamhet föra in varor i unionen utan att dessa övergår till fri omsättning där, om dessa varor inklusive förpackning härrör från tredjeländer och strider mot punkt 1.
6. Geografiska beteckningar som är skyddade enligt denna förordning ska inte bli generiska i unionen.

7. Om en geografisk beteckning är ett sammansatt namn som innehåller en term som anses vara generisk ska användning av den termen inte anses utgöra en handling som avses i punkt 1 a eller b.

Artikel 36

Delar eller komponenter i tillverkade produkter

1. Artikel 35 påverkar inte producenters användning av en geografisk beteckning i enlighet med artikel 43 för att ange att en produkt med den geografiska beteckningen ingår som en del eller komponent i en tillverkad produkt, förutsatt att denna användning sker i enlighet med god affärssed och inte försvagar, urvattnar eller skadar den geografiska beteckningens anseende.
2. Den geografiska beteckning som betecknar en produkts del eller komponent får inte användas i försäljningsbeteckningen för den tillverkade produkten, undantaget om det finns en överenskommelse med en producentgrupp eller, i sådana fall som avses i artikel 6.3, en enskild producent.

Artikel 37

Generiska termer

1. Generiska termer får inte registreras som geografiska beteckningar.
2. För att fastställa huruvida en term har blivit generisk ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer, särskilt följande:
 - (a) De rådande förhållandena i konsumtionsområdena.
 - (b) Relevanta unionsrättsakter eller relevant nationell lagstiftning.

Artikel 38

Homonyma geografiska beteckningar

1. En geografisk beteckning för vilken en ansökan lämnas in efter det att en ansökan om skydd i unionen för en helt eller delvis homonym geografisk beteckning har lämnats in eller godkänts får inte registreras såvida inte skillnaderna mellan villkoren för lokal och traditionell användning och presentation av de två homonyma beteckningarna vid praktisk tillämpning är tillräckligt stora, med hänsyn till behovet av att säkerställa rättvis behandling av de berörda producenterna och att konsumenterna inte vilseleds i fråga om produkternas verkliga identitet eller geografiska ursprung.
2. Ett helt eller delvis homonymt namn som felaktigt får konsumenten att tro att produkter kommer från ett annat område får inte registreras även om namnet på det område, den region eller den plats där produkterna i fråga har sitt verkliga ursprung är korrekt.
3. I denna artikel avser en geografisk beteckning för vilken en ansökan har lämnats in eller som skyddas i unionen
 - (a) geografiska beteckningar som är införda i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter,

- (b) geografiska beteckningar för vilka en ansökan har lämnats in, förutsatt att de därefter förs in i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter,
 - (c) ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som skyddas i unionen i enlighet med förordning (EU) 2019/1753³¹, och
 - (d) geografiska beteckningar, ursprungsnamn och motsvarande termer som skyddas i enlighet med ett internationellt avtal mellan unionen och ett eller flera tredjeländer.
4. Immaterialrättsmyndigheten ska avregistrera geografiska beteckningar som har registrerats i strid med punkterna 1 och 2.

Artikel 39

Varumärken

Ett namn får inte registreras som geografisk beteckning om registreringen av det namn som föreslås som geografisk beteckning med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om produktens rätta identitet.

Artikel 40

Producentgrupper

1. Medlemsstaterna ska kontrollera att producentgruppen verkar på ett öppet och demokratiskt sätt och att alla producenter av produkten med den geografiska beteckningen har rätt att bli medlemmar i gruppen. Medlemsstaterna får föreskriva att offentliga tjänstemän och andra berörda parter, såsom konsumentgrupper, detaljhandlare och leverantörer, också ska delta i producentgruppens arbete.
2. En producentgrupp får särskilt utöva följande befogenheter och ansvar:
 - (a) Utarbeta produktspecifikationen och sköta interna kontroller som säkerställer att produktionsleden för produkten med den geografiska beteckningen överensstämmer med specifikationen.
 - (b) Vidta rättsliga åtgärder för att säkerställa skydd av den geografiska beteckningen och av immateriella rättigheter med direkt koppling till den.
 - (c) Besluta om hållbarhetsåtaganden, som antingen kan ingå i produktspecifikationen eller vara separata initiativ, bland annat arrangemang för att kontrollera att dessa åtaganden efterlevs och för att säkerställa att det finns tillräckligt med offentlig information om dem, främst i ett informationssystem som tillhandahålls av kommissionen.
 - (d) Vidta åtgärder för att få den geografiska beteckningen att fungera bättre, bland annat genom att
 - i) utforma, organisera och genomföra gemensamma marknadsförings- och reklamkampanjer,

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1753 av den 23 oktober 2019 om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (EUT L 271, 24.10.2019, s. 1).

- ii) sprida information och genomföra säljfrämjande åtgärder som syftar till att informera konsumenterna om kvaliteterna hos produkten med den geografiska beteckningen,
 - iii) genomföra analyser av ekonomiskt resultat, produktionens hållbarhet och tekniska egenskaper hos produkten med den geografiska beteckningen,
 - iv) sprida information om den geografiska beteckningen och den relevanta unionssymbolen, och
 - v) ge råd och utbildning till nuvarande och framtida producenter, bland annat om jämställdhetsintegrering och jämställdhet.
- (e) Bekämpa förfalskning och misstänkt bedräglig användning på den inre marknaden av en geografisk beteckning som inte överensstämmer med produktspecifikationen, genom att övervaka användningen av den geografiska beteckningen på den inre marknaden och på marknader i tredjeländer där de geografiska beteckningarna är skyddade, inklusive på internet, samt vid behov underrätta tillsynsmyndigheter med hjälp av tillgängliga konfidentiella system.

Artikel 41

Skydd av rättigheter avseende geografiska beteckningar i domännamn

1. Registreringsenheter för nationella toppdomäner som är etablerade i unionen får på begäran av en fysisk eller juridisk person som har ett berättigat intresse eller rättigheter återkalla ett domännamn som är registrerat under en sådan nationell toppdomän eller överföra det till den producentgrupp som framställer produkterna med den berörda geografiska beteckningen, efter ett lämpligt förfarande för alternativ tvistlösning eller domstolsförfarande, om detta domännamn har registrerats av innehavaren utan rättigheter till eller ett berättigat intresse av den geografiska beteckningen eller om det har registrerats eller används i ond tro och användningen av det strider mot artikel 35.
2. Registreringsenheter för nationella toppdomäner som är etablerade i unionen ska säkerställa att det i förfaranden för alternativ tvistlösning som har inrättats för att lösa tvister som rör registrering av domännamn enligt punkt 1 erkänns att geografiska beteckningar är rättigheter som kan hindra ett domännamn från att registreras eller användas i ond tro.

Artikel 42

Konflikter avseende varumärken

1. Registrering av ett varumärke vars användning skulle strida mot artikel 35 ska avslås om ansökan om registrering av varumärket lämnas in efter den dag då ansökan om registrering av den geografiska beteckningen lämnades in till immaterialrättsmyndigheten.
2. Varumärken som registreras i strid med punkt 1 ska ogiltigförklaras av immaterialrättsmyndigheten och, i tillämpliga fall, av de behöriga nationella myndigheterna.
3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 4 i denna artikel ska, för geografiska beteckningar som registrerats med hänvisning till det förfarande som fastställs i artikel 67, den första dagen för skydd efter den ettåriga övergångsperioden efter den

[denna förordnings ikraftträdandedag] anses vara den dag då medlemsstaterna har underrättat immaterialrättsmyndigheten och kommissionen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel får ett varumärke vars användning strider mot artikel 35 och för vilket det lämnats in en ansökan, gjorts en registrering eller för vilket rätten, i enlighet med eventuell tillämplig lagstiftning, förvärvats genom användning i god tro inom unionens territorium före den dag då ansökan om registrering av den geografiska beteckningen lämnades in till immaterialrättsmyndigheten, fortsätta att användas eller förnyas trots att den geografiska beteckningen registreras, på villkor att det inte finns skäl att ogiltigförklara eller upphäva varumärket enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436³² eller förordning (EU) 2017/1001. I sådana fall ska användningen av den geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med det berörda varumärket.
5. Sådana garanti- eller kontrollmärken som avses i artikel 28.4 i direktiv (EU) 2015/2436 och sådana kollektivmärken som avses i artikel 29.3 i samma direktiv får användas på etiketter tillsammans med den geografiska beteckningen.

Artikel 43

Rätt till användning

1. En registrerad geografisk beteckning får användas av varje producent som saluför en produkt som överensstämmer med produktspecifikationen eller det sammanfattande dokumentet, eller med en handling som är likvärdig med det sistnämnda.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla producenter som följer reglerna i denna avdelning har rätt att omfattas av den kontroll av överensstämmelse som fastställs i artikel 46. Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina kostnader för förvaltningen av kontrollsystemet.

Artikel 44

Unionssymbol, beteckning och förkortning

1. Den unionssymbol som fastställts för skyddade geografiska beteckningar enligt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014³³ ska vara tillämplig på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter.
2. För hantverks- och industriprodukter som har sitt ursprung i unionen och som saluförs med en geografisk beteckning får den unionssymbol som avses i punkt 1 finnas med i märkningen och reklamaterialet. Den geografiska beteckningen ska finnas i samma synfält som unionssymbolen.

³² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (EUT L 336, 23.12.2015, s. 1).

³³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 av den 18 december 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 vad gäller fastställandet av unionssymboler för skyddade ursprungs-beteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter och vad gäller vissa regler om ursprung, vissa procedurregler och vissa kompletterande övergångsbestämmelser (EUT L 179, 19.6.2014, s. 17).

3. Förkortningen ”SGB”, som motsvarar beteckningen ”skyddad geografisk beteckning”, får finnas med i märkningen för hantverks- och industriprodukter med en geografisk beteckning.
4. Beteckningar, förkortningar och unionssymboler får användas i märkningen och reklamaterialet för tillverkade produkter om den geografiska beteckningen syftar på en del eller komponent i dem. I så fall ska beteckningen, förkortningen eller unionssymbolen placeras bredvid namnet på den del eller komponent som tydligt identifieras som en del eller komponent. Unionssymbolen får inte placeras på ett sätt som antyder för konsumenten att det är den tillverkade produkten snarare än delen eller komponenten som är registrerad.
5. När en unionsansökan om registrering av en geografisk beteckning har lämnats in får producenter ange i märkningen och presentationen av produkten att en ansökan har inletts i enlighet med unionsrätten.
6. Unionssymbolen som anger den skyddade geografiska beteckningen och unionsbeteckningen ”skyddad ursprungsbeteckning” och förkortningen ”SGB”, beroende på vad som är tillämpligt, får inte finnas med i märkningen förrän efter det att beslutet om registrering i enlighet med artiklarna 24 och 25 har offentliggjorts.
7. Om en ansökan avslås får alla produkter som är märkta i enlighet med punkt 4 saluföras till dess att lagren tömts.
8. Följande får också finnas med i märkningen:
 - (a) Bilder av det geografiska ursprungsområde som avses i produktspecifikationen.
 - (b) Text, grafik eller symboler som hänvisar till den medlemsstat eller region där detta geografiska ursprungsområde är beläget.
9. Unionssymbolen med koppling till en geografisk beteckning som är införd i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och som avser hantverks- och industriprodukter med ursprung i tredjeländer får förekomma i produktens märkning och reklamaterial, och i så fall ska symbolen användas i enlighet med punkt 2.
10. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer unionssymbolens och beteckningens tekniska egenskaper samt bestämmelser om deras användning på produkter som saluförs med en registrerad geografisk beteckning, inbegripet bestämmelser om de språk på vilka uppgifterna ska anges. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

AVDELNING IV

KONTROLL OCH TILLSYN

Artikel 45

Utseende av behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ska ansvara för offentlig kontroll för att kontrollera överensstämmelsen med denna förordning. Dessa kontroller ska omfatta
 - (a) kontroll av att en produkt med en geografisk beteckning har framställts i överensstämmelse med produktspecifikationen för densamma,
 - (b) övervakning av hur geografiska beteckningar används på marknaden.
2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska vara objektiva och opartiska och förfoga över den kvalificerade personal och de medel som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 46

Kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationerna

1. Medlemsstaterna ska upprätta och kontinuerligt uppdatera en förteckning över producenter som framställer produkter med en geografisk beteckning som är införd i unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter med ursprung inom deras territorium.
2. Producenterna ska ansvara för interna kontroller som säkerställer att produkter med geografiska beteckningar överensstämmer med produktspecifikationen innan de släpps ut på marknaden.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 ska även tredje parts kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationen genomföras innan en produkt med en geografisk beteckning och med ursprung inom unionen släpps ut på marknaden; denna kontroll ska genomföras av
 - (a) en eller flera behöriga myndigheter enligt artikel 45, eller
 - (b) ett eller flera delegerade produktcertifieringsorgan, inbegripet fysiska personer, till vilka ansvarsområden har delegerats i enlighet med artikel 50.
4. När det gäller geografiska beteckningar som avser produkter som har sitt ursprung i ett tredjeland ska kontrollen av att produkterna överensstämmer med specifikationerna innan produkterna släpps ut på marknaden genomföras av
 - (a) en behörig myndighet som utsetts av tredjelandet, eller
 - (b) ett eller flera produktcertifieringsorgan.
5. Om ett produktionsled i enlighet med produktspecifikationen utförs av en eller flera producenter i ett annat land än ursprungslandet för den geografiska beteckningen ska bestämmelser om dessa producenters kontroll av överensstämmelse fastställas i produktspecifikationen. Om det relevanta produktionsledet äger rum inom unionen ska producenterna anmälas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produktionsledet äger rum och omfattas av kontroll i egenskap av producent av produkten med den geografiska beteckningen.

6. Kostnaderna för kontrollen av överensstämmelsen med produktspecifikationerna får bäras av de producenter som omfattas av kontrollen. Medlemsstaterna får också bidra till dessa kostnader.

Artikel 47

Tillbörlig aktsamhet

Producenter som använder den geografiska beteckningen ska säkerställa att användningen av namnet och symbolen på marknaden fortlöpande överensstämmer med den relevanta produktspecifikationen. De får

- (a) övervaka hur den geografiska beteckningen används kommersiellt på marknaden,
- (b) utveckla verksamhet som syftar till att säkerställa att en produkt med en geografisk beteckning överensstämmer med produktspecifikationen,
- (c) vidta åtgärder för att säkerställa ett nöjaktigt rättsligt skydd för den geografiska beteckningen, vilket i lämpliga fall innebär att informera de behöriga myndigheter som avses i artikel 45.1.

Artikel 48

Kontroll och tillsyn över rättigheter till geografiska beteckningar på marknaden

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera tillsynsmyndigheter, vilka får vara desamma som de behöriga myndigheter som avses i artikel 46.3, som ansvarar för kontroll på marknaden och tillsyn över geografiska beteckningar efter det att en hantverks- och industriprodukt med en geografisk beteckning har genomgått alla produktionsled, oavsett om produkten lagras, transiteras, distribueras eller saluförs på grossist- eller detaljhandelnivå, inklusive inom e-handel.
2. Tillsynsmyndigheten ska, på grundval av en riskanalys och anmälningar från intresserade producenter av produkter med geografiska beteckningar, genomföra kontroller för att säkerställa att dessa produkter överensstämmer med produktspecifikationen eller det sammanfattande dokumentet, eller med en handling som är likvärdig med det sistnämnda.
3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och rättsliga åtgärder för att förhindra eller stoppa användning av namn på produkter eller tjänster som framställs, utförs eller saluförs på deras territorium och som strider mot det skydd av geografiska beteckningar som föreskrivs i artiklarna 35 och 36.
4. Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 ska samordna tillsynen över geografiska beteckningar mellan berörda avdelningar, byråer och organ, bland annat polisen, byråer för bekämpning av förfalskning, tullmyndigheter, immaterialrättsmyndigheter, marknadskontroll- och konsumentskyddsmyndigheter och inspektörer inom detaljhandeln.
5. Medlemsstaterna får ta ut avgifter eller pålagor för att täcka kostnaderna för offentlig kontroll på marknaden.

Artikel 49

Certifiering genom egenförsäkran

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46 får medlemsstaterna tillåta en egenförsäkran för kontrollen av överensstämmelse med produktspecifikationen. Producenten ska lämna in en sådan egenförsäkran till de behöriga myndigheter som avses i artikel 45.1.
2. Medlemsstaterna får tillåta att producenterna lämnar in en egenförsäkran vart tredje år till de behöriga myndigheterna för att säkerställa fortlöpande överensstämmelse med produktspecifikationen på marknaden. Om produktspecifikationen ändras på ett sätt som påverkar den berörda produkten ska egenförsäkran omedelbart förnyas.
3. Om egenförsäkningar används ska de behöriga myndigheterna utföra stickprovskontroller. Vid överträdelser ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att avhjälpa situationen.
4. Egenförsäkran ska följa den struktur som anges i bilaga 1 och ska innehålla alla de uppgifter och krav som anges i den bilagan.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66 för att ändra denna förordning och i relevanta fall införa ändringar av de uppgifter och krav som anges i bilaga 1.

Artikel 50

De behöriga myndigheternas delegering av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen

1. De behöriga myndigheterna får delegera uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen till ett eller flera produktcertifieringsorgan, inbegripet fysiska personer. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att det delegerade produktcertifieringsorganet eller den fysiska personen har de befogenheter som krävs för att kunna utföra dessa uppgifter på ett verkningsfullt sätt.
2. Delegeringen av uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen ska vara skriftlig och uppfylla följande villkor:
 - (a) Delegeringen ska innehålla en exakt beskrivning av de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som det delegerade organet eller den fysiska personen får utföra samt de villkor under vilka det eller denne får utföra dessa uppgifter.
 - (b) Det delegerade produktcertifieringsorganet ska
 - i) ha den sakkunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som har delegerats till det,
 - ii) ha tillräckligt stor och för ändamålet väl kvalificerad och erfaren personal,
 - iii) vara opartiskt och fritt från intressekonflikter och, framför allt, inte befinna sig i en situation som direkt eller indirekt kan påverka dess yrkesetiska opartiskhet när det utför de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som har delegerats till det, och
 - iv) ha tillräckliga befogenheter för att utföra de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som har delegerats till det.
 - (c) Om de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen delegeras till fysiska personer ska dessa fysiska personer

- i) ha den sakkunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som har delegerats till dem,
 - ii) vara väl kvalificerade och erfarna,
 - iii) agera opartiskt och vara fria från intressekonflikter när de utför de uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen och som har delegerats till dem.
- (d) Det ska finnas arrangemang som säkerställer en effektiv och verkningsfull samordning mellan de delegerande behöriga myndigheterna och de delegerade produktcertifieringsorganen, inbegripet fysiska personer.

Artikel 51

Skyldigheter för delegerade produktcertifieringsorgan och fysiska personer

De produktcertifieringsorgan eller fysiska personer till vilka vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen har delegerats i enlighet med artikel 50 ska

- (a) meddela resultaten av offentlig kontroll och relaterad verksamhet de utfört till de delegerande behöriga myndigheterna, regelbundet och närhelst dessa myndigheter begär det,
- (b) omedelbart underrätta de delegerande behöriga myndigheterna när resultaten av den offentliga kontrollen visar att bestämmelserna inte efterlevs eller tyder på att det är sannolikt att så är fallet, såvida inte särskilda arrangemang mellan den behöriga myndigheten och det delegerade produktcertifieringsorganet eller den berörda fysiska personen anger något annat, och
- (c) ge de behöriga myndigheterna tillträde till sina lokaler och anläggningar samt samarbeta med och bistå dem.

Artikel 52

Skyldigheter för de delegerande behöriga myndigheterna

1. De behöriga myndigheter som har delegerat vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen till delegerade produktcertifieringsorgan eller fysiska personer i enlighet med artikel 50 ska
 - (a) vid behov genomföra revisioner eller inspektioner av sådana organ eller personer,
 - (b) utan dröjsmål helt eller delvis återkalla sin delegering när
 - i) det finns belägg för att ett sådant delegerat produktcertifieringsorgan eller en sådan fysisk person inte på ett korrekt sätt utför de uppgifter som delegerats till det eller den,
 - ii) det delegerade produktcertifieringsorganet eller den fysiska personen inte i vederbörlig tid vidtar lämpliga åtgärder för att åtgärda de brister som konstaterats, eller
 - iii) det har visats att oberoendet eller opartiskheten för det delegerade produktcertifieringsorganet eller den fysiska personen har äventyrats.
2. De behöriga myndigheterna får också återkalla delegeringen av andra skäl än dem som anges i denna förordning.

Artikel 53

Offentlig information om behöriga myndigheter och produktcertifieringsorgan

1. Medlemsstaterna ska offentliggöra namn på och adress till de utsedda behöriga myndigheter och delegerade produktcertifieringsorgan, inbegripet fysiska personer, som avses i artikel 46.3 och hålla de uppgifterna uppdaterade.
2. Immaterialrättsmyndigheten ska offentliggöra namn på och adress till de behöriga myndigheter och produktcertifieringsorgan som avses i artikel 46.4 och regelbundet uppdatera de uppgifterna.
3. Immaterialrättsmyndigheten får inrätta en digital portal där namn på och adress till de behöriga myndigheter och delegerade produktcertifieringsorgan, inbegripet fysiska personer, som avses i punkterna 1 och 2 offentliggörs.

Artikel 54

Ackreditering av produktcertifieringsorgan

1. De produktcertifieringsorgan som avses i artikel 46.3 b och 46.4 b ska uppfylla kraven i och vara ackrediterade i enlighet med
 - (a) den europeiska standarden ISO/IEC 17065:2012, Bedömning av överensstämmelse – Krav på organ som certifierar produkter, processer och tjänster, samt den europeiska standarden ISO/IEC 17020:2012, Bedömning av överensstämmelse – Krav på verksamhet inom olika typer av kontrollorgan, eller
 - (b) andra lämpliga internationellt erkända standarder, inklusive eventuella revideringar eller ändrade versioner av de europeiska standarder som avses i led a.
2. Ackreditering enligt punkt 1 ska utföras av ett ackrediteringsorgan som är erkänt i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 och som är en medlem i European Accreditation, eller av ett ackrediteringsorgan utanför unionen som är medlem i International Accreditation Forum.

Artikel 55

Föreläggande att agera mot olagligt innehåll

När så föreskrivs i nationell rätt och i överensstämmelse med unionsrätten får medlemsstaternas behöriga myndigheter utfärda ett föreläggande att agera i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2022/xxxx³⁴ mot olagligt innehåll som strider mot artikel 35 i den här förordningen.

Artikel 56

Sanktioner

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG.

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för bristande efterlevnad och överträdelser av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den dag då denna förordning träder i kraft samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 57

Ömsesidigt bistånd och resurser

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av den kontroll och tillsyn som föreskrivs i denna avdelning.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om vad för slags information som ska utbytas samt metoderna för informationsutbyte som genomförs vid kontroll och tillsyn enligt denna avdelning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.
3. Administrativt stöd får i förekommande fall, och genom överenskommelse mellan de berörda behöriga myndigheterna, bestå i att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat deltar i kontroller på plats som utförs av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat.
4. I händelse av en eventuell överträdelse av skydd som beviljats en geografisk beteckning ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att underlätta överföring från medlemsstatens brottsbekämpande myndigheter, allmänna åklagare och rättsliga myndigheter till de behöriga myndigheter som avses i artikel 45.1 av information om den eventuella överträdelsen.

Artikel 58

Certifikat på produktionstillstånd

1. En producent vars produkt har genomgått en kontroll av överensstämmelse enligt artikel 46 och konstaterats överensstämma med produktspecifikationen för en geografisk beteckning som skyddas enligt denna förordning eller, om detta är tillämpligt i den berörda medlemsstaten, som på rätt sätt har lämnat in en egenförsäkran till den behöriga myndigheten, ska ha rätt till ett officiellt certifikat, eller något annat bevis på certifiering, som visar att producenten uppfyller kraven för att få producera produkten med den geografiska beteckningen i fråga genom de produktionsled som utförs av producenten.
2. Det bevis på certifiering som avses i punkt 1 ska på begäran göras tillgängligt för tillsynsmyndigheter, tullmyndigheter eller andra myndigheter i unionen som arbetar med att kontrollera användningen av geografiska beteckningar för varor som deklarerats för fri omsättning eller släpps ut på den inre marknaden. Producenten får göra beviset på certifiering tillgängligt för allmänheten eller för varje person som begär sådant bevis i samband med affärsverksamhet.

AVDELNING V

GEOGRAFISKA BETECKNINGAR SOM ÄR INFÖRDA I DET INTERNATIONELLA REGISTRET OCH ÄNDRINGAR AV ANDRA RÄTTSAKTER

Artikel 59

Ändringar av rådets beslut (EU) 2019/1754

I artikel 4.1 i rådets beslut (EU) 2019/1754³⁵ ska följande stycke läggas till:

”Med avseende på geografiska beteckningar som skyddar hantverks- och industriprodukter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/... av den ... om skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet utses som den behöriga myndighet som avses i artikel 3 i Genèveakten, med ansvar för förvaltningen av Genèveakten på unionens territorium och för anmälningar och kommunikation med den internationella byrån vid Wipo enligt Genèveakten och de gemensamma föreskrifterna.”

Artikel 60

Ändringar av förordning (EU) 2019/1753

Förordning (EU) 2019/1753 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Vid tillämpningen av denna förordning omfattar termen *geografiska beteckningar* ursprungsbeteckningar i den mening som avses i Genèveakten, inbegripet ursprungsbeteckningar i den mening som avses i förordningarna (EU) nr 1151/2012 och (EU) nr 1308/2013 samt geografiska beteckningar i den mening som avses i förordningarna (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 1308/2013, (EU) nr 251/2014, (EU) 2019/787 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/... av den ... om skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Med avseende på ursprungsbeteckningar för hantverks- och industriprodukter som omfattas av internationell registrering ska skydd i EU tolkas så som anges i artiklarna 5 och 35 i den förordningen.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. I denna förordning avses med *immaterialrättsmyndigheten* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet.”

(2) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Efter unionens anslutning till Genèveakten, och därefter regelbundet, ska kommissionen eller immaterialrättsmyndigheten i deras respektive egenskap av behörig myndighet, i den mening som avses i artikel 3 i Genèveakten så som anges i artikel 4.1 i rådets beslut (EU) 2019/1754, ge in ansökningar om internationell registrering av geografiska beteckningar som är skyddade och registrerade enligt unionsrätten och avser produkter som har sitt ursprung i unionen i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i Genèveakten till den internationella

³⁵ Rådets beslut (EU) 2019/1754 av den 7 oktober 2019 om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (EUT L 271, 24.10.2019, s. 12).

byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (*den internationella byrån*).”

- (b) I punkt 2 ska första meningen ersättas med följande:

”Vid tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna begära att kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar som skyddar hantverks- och industriprodukter (*geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter*), immaterialrättsmyndigheten i det internationella registret registrerar geografiska beteckningar som har sitt ursprung på deras territorium och som är skyddade och registrerade enligt unionsrätten.”

- (c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Med avseende på begäranden om att registrera geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter i det internationella registret ska immaterialrättsmyndigheten i egenskap av behörig myndighet enligt artikel 3 i Genèveakten så som anges i artikel 4.1 i rådets beslut (EU) 2019/1754 handla på grundval av sitt eget beslut om beviljande av skydd i enlighet med förfarandet i artiklarna 17–34 i förordning (EU) 2022/....”

- (3) I artikel 3 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska immaterialrättsmyndigheten begära att internationella byrån annullerar en registrering i det internationella registret av en geografisk beteckning som har sitt ursprung i en medlemsstat om omständigheterna i punkt 1 föreligger.”

- (4) Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Offentliggörande av geografiska beteckningar från tredjeländer som registrerats i det internationella registret

1. Kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten ska offentliggöra alla internationella registreringar som anmäls av den internationella byrån i enlighet med artikel 6.4 i Genèveakten och som rör geografiska beteckningar i det internationella registret för vilka den avtalsslutande ursprungsparten, enligt definitionen i artikel 1 xv) i Genèveakten, inte är en medlemsstat.

2. Den internationella registrering som avses i punkt 1 ska offentliggöras i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* eller, med avseende på internationella registreringar som avser geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, av immaterialrättsmyndigheten. Offentliggörandet ska inbegripa en hänvisning till produkttypen och ursprungslandet.”

- (5) Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten ska bedöma alla internationella registreringar som anmäls av den internationella byrån i enlighet med artikel 6.4 i Genèveakten om geografiska beteckningar i det internationella registret för vilka den avtalsslutande ursprungsparten, enligt

definitionen i artikel 1 xv) i Genèveakten, inte är en medlemsstat, för att avgöra huruvida de innehåller de obligatoriska uppgifter som anges i regel 5.2 i de gemensamma föreskrifterna inom Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten (*de gemensamma föreskrifterna*) och de uppgifter om kvalitet, renommé eller egenskaper som anges i regel 5.3 i de gemensamma föreskrifterna.”

(6) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Inom fyra månader från dagen för offentliggörandet av den internationella registreringen i enlighet med artikel 4 får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller i ett annat tredjeland än den avtalsslutande ursprungsparten, enligt definitionen i artikel 1 xv) i Genèveakten, eller en fysisk eller juridisk person med legitimt intresse som är etablerad i unionen eller i ett annat tredjeland än den avtalsslutande ursprungsparten, lämna in en invändning till kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten. Invändningen ska göras på något av unionens officiella språk.”

(b) I punkt 2 ska led e utgå.

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De grunder för invändningar som anges i punkt 2 ska bedömas av kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten med avseende på unionens territorium eller en del därav.”

(7) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande mening läggas till:

”Med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska immaterialrättsmyndigheten avvisa invändningar som inte kan tas upp till prövning och besluta att bevilja skydd av den geografiska beteckningen.”

(b) I punkt 2 ska den sista meningen ersättas med följande:

”Med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska beslutet huruvida skydd ska beviljas antas av immaterialrättsmyndigheten eller, när det gäller de fall som avses i artikel 25 i förordning (EU) 2022/..., av kommissionen. De därmed sammanhängande genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.”

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. I enlighet med artikel 15.1 i Genèveakten ska kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten underrätta den internationella byrån om avslag i fråga om verkan av en internationell registrering på unionens territorium, inom ett år från mottagandet av anmälan av en internationell registrering i enlighet med artikel 6.4 i Genèveakten eller, när det gäller de fall som avses i artikel 5 i beslut (EU) 2019/1754, inom två år från mottagandet av anmälan.”

(d) I punkt 5 ska sista meningen utgå.

(e) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5a och 5b:

”5a. Med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter rörande vars skydd ett tidigare avslag har anmälts av immaterialrättsmyndigheten får immaterialrättsmyndigheten, på eget initiativ eller på vederbörligen motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse helt eller delvis dra tillbaka ett avslag som tidigare meddelats till den internationella byrån.

5b. Kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten ska utan dröjsmål meddela den internationella byrån om ett sådant tillbakadragande.”

(8) I artikel 8.1 ska följande mening läggas till:

”Med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska detsamma gälla för immaterialrättsmyndighetens beslut.”

(9) Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Ogiltigförklaring av verkan i unionen av geografiska beteckningar från tredjeländer i det internationella registret

- 1. Kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten får, på eget initiativ eller på vederbörligen motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse helt eller delvis ogiltigförklara verkan av skyddet i unionen av en geografisk beteckning om något av följande föreligger:
 - a) Den geografiska beteckningen är inte längre skyddad i den avtalsslutande ursprungsparten.
 - b) Den geografiska beteckningen är inte längre registrerad i det internationella registret.
 - c) Efterlevnad av de obligatoriska uppgifterna enligt regel 5.2 i de gemensamma föreskrifterna eller de uppgifter om kvalitet, renommé eller egenskaper som anges i regel 5.3 i de gemensamma föreskrifterna är inte längre säkerställd.
- 2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för tillämpningen av punkt 1. Genomförandeakterna i fråga ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2, och bara efter det att de fysiska eller juridiska personer som avses i artikel 5.2 ii) i Genèveakten eller förmånstagarna enligt definitionen i artikel 1 xvii) i Genèveakten har fått möjlighet att försvara sina rättigheter.
- 3. När ogiltigförklaringen inte längre kan överklagas ska kommissionen eller, med avseende på geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter, immaterialrättsmyndigheten utan dröjsmål meddela den internationella byrån om ogiltigförklaringen av verkan på unionens territorium av den internationella registreringen av den geografiska beteckningen i enlighet med punkt 1 a eller c.”

(10) Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. För varje ursprungsbeteckning som har sitt ursprung i en medlemsstat som är part i Lissabonöverenskommelsen för en produkt som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2022/..., men som ännu inte skyddas enligt den förordningen, ska den berörda medlemsstaten, på begäran av en fysisk eller juridisk person som avses i artikel 5.2 ii) i Genèveakten, eller en förmånstagare enligt definitionen i artikel 1 xvii) i Genèveakten, eller på eget initiativ, välja att begära antingen

- registrering av den ursprungsbeteckningen enligt förordning (EU) 2022/..., eller
- att registreringen av den ursprungsbeteckningen i det internationella registret annulleras.

Den berörda medlemsstaten ska meddela immaterialrättsmyndigheten om det val som avses i första stycket och ge in respektive begäran inom ett år från antagandet av förordning (EU) 2022/.... Det registreringsförfarande som föreskrivs i artikel 67.3 i förordning (EU) 2022/... gäller i tillämpliga delar.

I de situationer som avses i första stycket a ska den berörda medlemsstaten begära internationell registrering av den ursprungsbeteckningen enligt Genèveakten, om den medlemsstaten har ratificerat eller anslutit sig till Genèveakten enligt det bemyndigande som avses i artikel 3 i beslut (EU) 2019/1754, inom sex månader från den dag då den geografiska beteckningen registrerades enligt förordning (EU) 2022/....

Den berörda medlemsstaten ska i samarbete med immaterialrättsmyndigheten kontrollera med den internationella byrån om eventuella ändringar behöver göras enligt regel 7.4 i de gemensamma föreskrifterna för registreringsändamål enligt Genèveakten. Immaterialrättsmyndigheten ska bemyndiga den berörda medlemsstaten att föreskriva nödvändiga ändringar och att meddela den internationella byrån.

Om begäran om registrering enligt förordning (EU) 2022/... har avslagits och berörda administrativa och rättsliga rättsmedel har uttömts, eller om begäran om registrering enligt Genèveakten inte har gjorts enligt tredje stycket i denna punkt, ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål begära att registreringen av ursprungsbeteckningen i det internationella registret annulleras.”

(11) I artikel 15.1 ska följande led läggas till som led e:

”e) För hantverks- och industriprodukter som omfattas av artikel 2.1 i förordning (EU) 2022/... av kommittén för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter som inrättats genom artikel 65 i den förordningen.”

Artikel 61

Ändringar av förordning (EU) 2017/1001

Förordning (EU) 2017/1001 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 151.1 ska följande led införas som led ba efter led b:

”ba) Att administrera och främja geografiska beteckningar, särskilt de uppgifter som den tilldelas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

2022/[den här förordningen], och att främja systemet med geografiska beteckningar.”

(2) Följande artikel ska införas som artikel 170a:

”Artikel 170a

Inrättande av ett informations- och meddelandesystem för domännamn

1. För domännamn som registrerats under en nationell toppdomän eller som administreras eller förvaltas av en registreringsenhet som är etablerad i unionen ska immaterialrättsmyndigheten tillhandahålla ett informations- och meddelandesystem för domännamn. När en ansökan om ett EU-varumärke lämnas in ska informations- och meddelandesystemet informera sökande av ett EU-varumärke om deras varumärkes tillgänglighet som domännamn och, på frivillig basis, informera sökande och innehavare av ett EU-varumärke när ett domännamn som innehåller ett identiskt eller liknande namn som deras varumärke registreras (*domännamnsmeddelanden*).
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska registreringsenheter för nationella toppdomäner som är etablerade i unionen förse immaterialrättsmyndigheten med all den information och alla de data som de förfogar över och som krävs för att driva informations- och meddelandesystemet för domännamn.”

AVDELNING VI

TEKNISKT STÖD

Artikel 62

Immaterialrättsmyndighetens tekniska stöd

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera denna förordning med bestämmelser om att anförtro immaterialrättsmyndigheten granskningen och andra administrativa uppgifter avseende de geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter från tredjeländer som inte omfattas av Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och som föreslås få skydd i enlighet med internationella förhandlingar eller internationella avtal.

AVDELNING VII

KOMPLETTERANDE BESTÄMMELSER

Artikel 63

Förfarandespråk

1. Alla handlingar och all information som skickas till immaterialrättsmyndigheten i samband med förfarandena enligt denna förordning ska vara avfattade på ett av unionens officiella språk.
2. För de uppgifter som tilldelas immaterialrättsmyndigheten enligt denna förordning ska immaterialrättsmyndighetens språk vara unionens samtliga officiella språk i enlighet med förordning nr 1³⁶.

Artikel 64

It-system

Det digitala system som avses i artikel 18.1 och unionens register över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter som avses i artikel 26 ska utvecklas, upprätthållas och underhållas av immaterialrättsmyndigheten.

Artikel 65

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 66

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 29, 30 och 49 ges till kommissionen för en period på sju år från och med den [Publikationsbyrå: den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 29, 30 och 49 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får

³⁶ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 29, 30 och 49 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

AVDELNING VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 67

Skydd av geografiska beteckningar under en övergångsperiod

1. Särskilt nationellt skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter ska upphöra den [ett år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
2. Senast den [sex månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] ska intresserade medlemsstater meddela kommissionen och immaterialrättsmyndigheten vilka av deras lagligen skyddade namn eller, vad gäller medlemsstater som saknar sådant skyddssystem, vilka av deras inarbetade namn de önskar registrera och skydda i enlighet med denna förordning.
3. I enlighet med förfarandet i artiklarna 17–25 ska immaterialrättsmyndigheten eller, i de fall som avses i artikel 25, kommissionen registrera de namn som avses i punkt 2 i den här artikeln och som uppfyller kraven i artiklarna 2, 5, 7 och 8. Artiklarna 21 och 22 ska inte tillämpas. Generiska termer får dock inte registreras.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska det nationella skyddet av de namn som meddelats i enlighet med punkt 2 fortsätta att gälla till dess att ett beslut om registrering har fattats. Beslutet kan överklagas i enlighet med artikel 30.

Artikel 68

Medlemsstaternas rapporteringsskyldighet

1. Medlemsstaterna eller deras nationella myndigheter ska vart fjärde år rapportera till kommissionen om strategin för och resultaten av alla kontroller av geografiska beteckningar som utförts för att kontrollera överensstämmelsen med de rättsliga kraven i samband med det skyddssystem som inrättas genom denna förordning och av tillsynen över geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter på marknaden, även online, enligt artikel 45 om utseende av behöriga myndigheter, artikel 46 om kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationerna, artikel 47 om tillbörlig aktsamhet, artikel 48 om tillsyn över geografiska beteckningar på marknaden samt artikel 55 om onlineplattformar.
2. Medlemsstater som uppfyller villkoren ska senast den [sex månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] tillhandahålla kommissionen de uppgifter som begärs i artikel 15 för att välja förfarandet för direkt registrering. På grundval av de mottagna uppgifterna ska kommissionen anta ett beslut om den berörda medlemsstatens rätt att välja förfarandet för direkt registrering och följaktligen inte utse en nationell myndighet för att på nationell nivå hantera förfarandena för ansökan, ändring av produktspecifikationen och avregistrering enligt artikel 15.
3. Medlemsstaterna ska senast den [sex månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] informera kommissionen om de beslutar att samarbeta med varandra för att hantera de nationella förfaranden som föreskrivs i avdelning II kapitel II i enlighet med artikel 6.4.

Artikel 69

Översynsklausul

Senast den [fem år efter den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen utarbeta en rapport om genomförandet av denna förordning, åtföljd av eventuella förslag till översyn som den anser lämpliga.

Artikel 70

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande